દીબાચા.

કરૂં પહેલે હમ્દે ખુદા આશકાર,
જો હય સારે આલમકા પરવરદીગાર.
કીયા પહેલે પેદા મોહમ્મદકા નૂર,
કે જીસકે સબબ સબ હુવા યેહ ઝહુર.
જબ આવઝ કુનકા હુવયેદા હુવા,
વહીં શોર દએ કુનકા પએદા હુવા.
ઝમીં આસમાં ઓર શમસો કમર,
દરખશાં સીતારે હુએ જલવા ગર.
મલાયક પરી હુરો ગીલમાં તમાંમ,
કરેં વીર્દ ઉસ નામકા સુબ્હો શામ.
કીયા ખલ્ક દેવ ઓર જની જનેકો,
દીયા સબપે અશરાઈ ઈનસાનકો.
શજરકો સમરદે કીયા નવનેહાલ,
રખા બાગે આલમમેં ગુલકી મીસાલ.
હુવા સબકી નઝરોંસે ગરચે નેહાં,
મગર તેરી કુદરત હય હરજા અયાં.
તુ યકતા હય સાની તેરા કઓન હય.
કરે હમ્દ તેરી ભલા કઓન હય.
મઝે બંદા હું તેરા તુ ખાલીક મેરા,
મુઝે આજીઝ ગદા હું તુ રાઝીક મેરા.
મુજ્હે બાગે આલમમેં રખ શાદકામ,
બર આવેં મેરે મતલબે દીલ તમામ.

કીસીકા ન મોહતાજ કીજ કલુ,
મીલે રીઝક મુઝકો બજુઝ જુસ્તજુ.
તુ હર હાલમે મુઝકો ઈમદાદ કર,
નીગાહે કરમસે મુઝે શાદ કર.

દર નાતે સય્યદુલ મુરસલીન સલ્લલ્લાહો અલેહે વ આલેહી વ અસહાબેહી અજમઈન.

લીખુ નાતે અહમદ શહે દો સરા,
ચીરાગે ખુદા ખાતે મુલઅંબીયા.
કીયા જીસપે ખાલીકને કુરઆં નુઝુલ,
હુવા હએ ન હોવેગા એએસા રસુલ.
ખુદાને કહા જીસકો બએરૂલ અનામ,
શફી હોવે ઉમ્મતકા રોઝે કીયામ.
કીયા ઉસને કુફરો ઝીલાલતકો દુર,
દીયા શમએ દીનીકો ઈમાંકા નુર.
લકબ ગરચે ઉમ્મી બઝાહીર હુવા,
યે ઈલ્મે લદુન્નીસે માહીર હુવા.
કલામે મોહમ્મદ હએ ફરમાને હક,
ન હયે શાને અહમદ સો હએ શાને હક.
કહે અશરફ ખાસ ખાલીક જીસે,
તો ફેર હમ સરીકા હો દાવા કીસે.
ઝબાંને બશરમેં યેહ તાકદ કહાં,
જો ઉસકી ફઝીલતસે બોલે ઝબાં.
મેરે દીલસે કર દુર સોઝો ગુદાઝ,

સુન્હે અપની બખશીશસે કર સરફરાઝ.
સહાબા જો હજરતકે હુએ ચાર ચાર,
વોહ ચારો હુએ આલી નસબ ઝીવીકાર.
અબાબકર સીદીક આલી મકામ,
થે અવ્વલ સહાબીએ બેએરૂલ અનામ.
દુયમ ઉસ ફારૂક હુએ નામદાર,
નશાં દીનકા જીનસે હુએ બરકરાર.
સીયમ ચાર ઉસમાં ગની જીનકા નાંમ,
વોહ હાફીઝ હુએ કુરયાંકે આલી મકામ.
ચહારૂમ અલી હુએ હૈદરે સફ શીકન,
ડરે જીનકે હમલેસે ચર્ખે કોહન.
દુરૂદ આલે અતહારપર સુબ્હો શામ,
પડો મોમીનો સીદક દીલસે મુદામ.

આગાઝે દાસ્તાન.

ઝબાં હીંદવીમેં કરૂં મએં બયાન,
બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.
દર અહદે ખીલાફત ઉમર બીન ખતાબ,
મોહમદ હનીફ બીન અલી બુતુરાબ.
શીકાર ખેલનેકો ચલે હો સવાર,
ચલે ચાર અસહાબ હોકર તયાર.
દો બેટે અબુબકરકેલી અથે,
દો બેટે ઉમર બીન ખતાબકે અથે.
જુલુદાર મકબુલ યા એક ગુલામ,
અમીરકે ચલા સાથ બા ઈંતેઝામ.
શહેરસે મદીનેકે બાહેર નીકલ,
શીકાર ખેલનેકો સો જંગલો જંગલ.
એકાએક જંગલમેં ઉડા એક ગુબાર,
ગીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર.
ઝએતું પાક દામન વ ચાલીસ કનીઝ,
બેટી શાહ ઈરમરકીથી અઝબં અઝીઝ.
યેહ પાંચો સવાર ઉસકે આએ નઝર,
કીઈ એડ ઘોડેકો તબ ઝુદતર.
પહોંચી આકે નઝદીક એક આનમેં,
લગી કહેને યું કર સો મએદાનમેં.
કહો કોન હો તુમ યેહ પાંચો સવાર?
કે મેરે. [illegible] બીચ કરતે શીકાર?

પરંદાન પર મારે મુજ્હ હાંક તલ,
અગર શેર હો લાગે મુજ્હ ધાંક તલ.
મગર ઝીંદગીસે હુવે અપને સેર,
કે ફીરતે હો મેરે જંગલમેં દીલેર.
મોહમદ હનીફને કીઆ તબ સવાલ,
કે અએ શુખ રઅના તુજ્હે કયા મજાલ.
કે મરદોંકા તુ પહેન કરકે લીબાસ,
મુકાબીલ હોવે હમસે તુ બે હીરાસ.
કહી ક્યું કે જના કે ઓરત હું મએં,
મુજ્હે કીસ રવીશાસે પછાને તુમ્હે?
અમીરને કહા તબ તુ સુન નાઝનીં,
કીઆ એડ ઘોડેકો ઝરા વકત મઈ.
કે સીપા તેરા થલથલાયા શીતાબ,
દોનોં પાંવ કાંપેથે અંદર રીકાબ.
કહી ગરહું ઓરત મગર હું બલા
બહોતશેર મરદોંકે [illegible]
બહોત બા[illegible]
કઈ [illegible]

હસબ ઓર નસબમેં સો મઍ પાકહું,
વલે ઝોર સાઝીમેં ચાલાક હું.
વલે હમ ઉપર આજતક કીસકા વાર,
ન હો તબ તલક ના કરે ઉસપે વાર.
યેહ સુન કરકે ઝએતુન નેઝા ફીરા,
મારી આકે લાલા કમરમેં લગા.
વોહ લગતેહી નેઝેકે બે હોશ હો,
ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો.
અથી ઈસ મને હીકમતે હક મગર,
કે પાએ ન ઉસ વક્ત ફત હો ઝફર.
હકીકતમે મઅશુકે ઝએતુન થી,
અમીર પર અઝલસે વોહ મફતુનથી.
વગર નહીં તો ઓરતકી તાકત કહાં,
કે ઈબને હએદરસે આકર યહાં.
...ે બે ખુદ મોહમદ હનીફ,
...ન હોકર હરીફ.
...તન ઉતાલ,

કરી જાકે અપને પદરકો સલામ,
કહા શાહને અએ હુજતરે, નેકનામ.
ગઈથી જે તુ ખેલનેકો શીકાર,
તો ક્યા આજ લાઈ હએ તુ કર શીકાર.
અરઝ કી કે અએ વાલીદે મહેરબાન,
મોહમદ હનીફકો મએં મારી જાન.
સવાર ચાર ફીર ઉનકે હમરાહ હે,
પકડ ઉનકો લાઈ હું મએં સાથ લે.
વોહ બેટા અલી મુરતુઝાકા અથા,
શજાઅત સતી જંગમેં મશહુર થા.
સો એક ઝરબ નેઝેસે મારી હું મએં,
ઘોડેસે ઝમીંપર પછાડી હુ મએં.
વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહકો,
કે હમ સાચ માને ન ઈસ બાતકો.
મોહમદ હનીફકા હએ મશહુર નામ,
બહોત ઉસકે હએંગે સો રૂસતમકે કામ.
કે જીસ જા પે પહોંચે અલી મુરતુઝા,
કુફર તોડ કર દીંકો કાયમ કીયા.
યેહ સુનકરકે ઝઈતું ગુસ્સે બીચ આ,
કહી બાપસે ફીર યું વોહ સોગંદ ખા.
લી ચાલીસ બાંદીસે હોકર તયાર,
મદીને કે જાનીબકો હોકર સવાર.
અલી મુરતુઝાકા હએ મશહુર નામ,
બહોત ઉનકે હોવેંગે રૂસતમકે કામ.
ફતહ કરકે આવે તો ઝએતુન નામ,
વગર નહીં તો આવે ન ફીર ઈસ મકાન.

યેહ કહે કરકે દાખીલ હુઈ દરસરા,
કહા બાદશાહકો વઝીરોંને આ.
કે અએ શાહ અરબકે સીપાઈ હુએં ખુબ,
શજાઅત અને મરદ હુએંગે અજુબ.
લી ચારોંકો કર ચાર ઘોડે સવાર,
સીલાહ ઓર સામાન સબ કર તયાર.
લડાઓ ઈસી સાઅત સબ ફોજકું,
તમાશા દેખો ઉનકા લઈ મોજસું.
આઈ શાહકી ખાતરમેં તબ ઉનકી બાત,
દીએ ચાર ઘોડે ઓર હથીઆર સાત.
કીએ મસલહત મીલકે ચારોં જને,
ઘોડે ઓર હથીઆરાં હમારે કને.
ઈસીવક્ત હકને હમેં હએ દીઆ,
હએ લાઝીમ કરેં કાફરોંસે ઝીઝા.
અગર મારેં ઉનકો તો ગાઝી કહાએં,
મરેં ગરતો દરજ શહાદતકા પાએં.
હુએ ચારોં અસવાર ઘોડોં ઉપર,
કીઆ હમલા કુફ્ફારકી ફોજ પર.
ચારોં મીલ જધરકો જે હમલા કરેં,
ગુરેઝાં હો કુફ્ફાર ગીર ગીર મરેં.
જએસા શેર બકરયોંમેં બકર પડે,
ઈસી તોર વોહ ચાર યારાં લડે.
શજાઅતકો દેખ ઉનકી શાહે ઈરમ,
પકડનેકા ઉનકો કીયા તબ હુકમ.
વલેકીન ન આવેં કીસીકે વોહ હાથ,
પકડનેકા ઉનકા હુવા સુશકીલાત.

મહેલસે તુરત સુનકે ઝએતુન આઈ,
દીલા ઉન્હોંકો કહી દીલ લગાઈ.
અગર ઝીંદગી ચાહતે હો તુમ્હેં,
તો ઘોડે ઓર હથીઆરાં લાદો હમેં.
વગરના તો હું મએં તુમ્હારી હરીફ,
હએ કીસ તોર મારા મોહમ્મદ હનીફ.
યેહ યારોંને સુનકર સો ઝએતુંકી બાત,
લી હથીઆરાં ઘોડે દીએ ઉસકે હાથ.
વોહ યારોં કો ઝાં પસ કરી બંદમેં,
આઈ વહાંસે જલદી પદરકે કને.
કહી ગર હો રૂખસત તો જાઉં શીતાબ,
મદીના ફતેહ કરકે આઉં શીતાબ.
પદરને કહા અએ જીગર ગોશે મન,
કે ઉસ મુલકકે લોગ હએંગે કહન.
તુ લાવેગી વહાંસે મેરેપર બલા,
અગર તુ ન જાવે તો બેહતર ભલા.
બસદ હોકે વહાંસે તો રૂખસત હુઈ,
બજુઝ યેહેલ બાંદીન હમરાહ કોઈ.
મદીનેકે જાનીબ ચલી ઝુદતર,
ઝરાહ ઓર બખતર સલી પહેન કર.
ઝરાહ પોશ ચાલીસ બાંધી હુઈ,
મુસલ્લા હો અસવાર હમરા હુઈ.
જો મકબુલ આયા ઉતર કોહસે,
પુકારા અમીરકો વોહ અંદોહસે.
કે હુશીઆર હો તુમ ઉઠો આ ઈમામ,
દીલો જાંસે મએં હું તુમારા ગુલામ.

સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઈમામ,
આએ હોશમેં ઉસકા સુનકર કલામ.
અમીર યું કહેથા મએં જુશ ખ્વાબમેં,
મુઝે ક્યું જગાયા તુ ઈસ બાબમેં.
કહા ફીરકે મકબુલ અએ મહેરબાં,
કે બે હોશ હોકર પડે થે યહાં.
ઝરબ એક નેઝેસે ઝએતુનકે,
તુમ બેહોશ હોકર ઝમીં પર ગીરે.
કાટા ચાહતીથી તુમ્હારા ગલા,
સુવા જાન તુમકો ન કાટી લલા.
વોહ ચારોંકો તેરે પકડ ફંદસે,
લી હથીઆર ચારોં કે લે છંદસે.
ખીજલ હો કે તબ દીલમેં હઝરત અમીર,
મદીનેકે જાનીબ ચલે ઘરકે ધીર.
આએ ઘરમેં દીલગીર હોકર ઈમાંમ,
ગઈ ઉનકે રૂપરકી રૌનક તમાંમ.
જો બીબી હનીફા અથી ઉનકી માં,
સો મકબુલકો દેખ બોલી તથાં.
કે દીલગીર ક્યું હએ યેહ મેરા પીસર,
હકીકત તુ મુજકો સુના સર બસર.
કીઆ અરઝ મકબુલ ખાતુનસે,
જો ગુઝરીથી શાહ પર વોહ ઝએતુનસે.
યેહ સુનકરકે બીબીને ગુસ્સા કીયા,
વહીં અપને ફરઝંદકો તાઅના દીઆ.
કે તેરા પદર હએ અલી શાહ જવાં,
મએં બીબી હનીફા હું તેરી અમાં.

મએં કુશતી લડી શાહ મરદાંકે સાથ,
લડી સાત દીન ઓર મએં સાત રાત.
અએસે બાપ માંકા તુ હોકર પીસર,
ગીરા ઝરબે ઓરતસે હો બે ખબર.
હમે અએસે ફરઝંદસે આતા હએ આર,
જો હાથોંસે ઓરતકે હો ખ્વારો ઝાર.
યેહ તઅના કીઆ માને ઊનકે ઉપર,
અમીરકે જીગર પર હુંવા કારગર.
યેહ કહે કરકે માને કીઆ જોકે ખ્વાબ,
મોહમદ હનીફ સું ઊઠે તબ શીતાબ.
કીઆ ઝીન ઘોડેપે હોકર સવાર,
સીલાહ ઓર સંજુક હોકર તયાર.
ચલે સાથ મકબુલકો લેકે તબ,
કસમ ખા કીઆ એહદ દીલમેં સું તબ.
કે ઝએતુનો ચાલીસ ઉસકી કનીઝ,
મએં લાઊં પકડ કએદમેં ઉસકો નીઝ.
ઓર શાહે ઈરમકોલી લશકરકે સાથ,
ફતેહ કર મુસલમાં કરૂં અપને હાથ.
છુડાઊં મએં યારોંકો જા બંદસે,
તબ આઊં મદીનેમેં આનંદસે.
વગર ના મદીનેમેં મુંહ ના દીખાઊં,
મેરે બાપ માં કને મએં ફીર કર ન આઊં.
યેહ કહેકર ચલે એડ ઘોડેકો કર,
તરફ મુલક શાહે ઈરમકી મગર.
જબ બીબી હનીફા ઊઠી ખ્વાબસે,
પુછી અપની લોંડીકો બેતાબસે.

કે ફરઝંદ મેરા કહાં હએ બતાવ,
કીધરકો ગઆ બાટ મુલ્કકો દીખાવ·
કનીઝક વોહ બીબીકો યુંકર કહી,
અમીર સવાર હોકર ગએ હએં અલી·
વોહ મકબુલ ઘોડેકી પકડી રીકાબ,
ગઆ હએ આએ ખાતુન આલી જનાબ·
લગી કરને અફસોસ બીબી વહાં,
કે તઅનેસે મેરે ગઆ બે ગુમાં·
ન જાનું કે કયા ઉસકા હોવેગા હાલ,
વોહ જાન અપની દેવેગા બે કીલોકાલ·
કે હએ ફોજ શાહે ઈરમ હઝદા લાક,
વોહ ઝએનુ કે સબ મુલ્કમેં હએ સોધાક·
યેહ કહેકરકે બીબીતી હોગઈ સવાર,
ફીરા લાઊં ફરઝંદ મએં અપના નઝાર·
પહેન કરકે બખતર વોહ હોકર સવાર,
ચલી ઝુદતર તબ વહીં સો સચાર·
રવાના હુઈ સુએ મુલકે ઈરમ,
વોહ ઘોડેકો દવડા વહીં દમ બદમ·
પહોંચી વોહ તએ મંઝલકો કર એકબાર,
ઉડા રેબરે ઉનકે ઝરદો ગુબાર·
પસઆં ગરદે અસવાર ઝાહેર હુએ,
એક તાલીસ અસવાર બાહેર હુએ·
થે ચાલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ,
વોહ ઝએનુન પાકીઝાથી બાતમીઝ·
સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર,
પડી ઉનકે બીબી હનીફા નઝર·

નઝર કરકે દેખીતો હુએ એક સવાર,
ચલાતા હુએ ઘોડેકો બે ઈખ્તીઆર.
વોહ ઝએ તુને ઘોડા ઉડાયા વહાં,
કહી જાકે હુએ કોન તુ એએ નવાં?
મેરે ડરસે જાવેસો રૂસતમ નીકલ,
તુ યાં કોન આતા હુએ મેરે પે ચલ.
અગર મરદુમીકા તુ રખતા અસર,
તુ કર વાર અવ્વલ મેરે સર ઉપર.
કહા ઉસકો બીબીને સુનકર જહાલ,
કે એએ બે મુરવ્વત તુજ્હે કયા મજાલ.
કે મરદોંકે હથીઆરાં બાંધે કમર,
મુકાબીલ હો મરદોંકે તુ આનકર.
તુજ્હે હએ એહ લાઝીમ કે ચરોખા પકડ,
હાંતે સુત ઘરમેં રહે બએઠકર.
ઉહી કીસ વઝાસે પહેછાની મુજ્હે,
કે ઓરત હું જાની તુ કયુંકર મુજ્હે.
કહી જબકે આતીથી ઘોડા ચલા,
રીકાબ ખાઈ જુંબીશ વ સીના હીલા.
તબી મએંને જાના કે ઓરત હુએ તુ,
અબસ મુજ્હસે કરતી હુએ તુ ગુફતગુ.
તો ઝએનુન બોલી અગરચે હું ઝન,
વલે મએં હું મરદોંકી ગરદન શીકન.
યેહ કહેકરકે શમશીરકો ખીંચ કર,
લગાઈ વોહ બીબીકે સરકે ઉપર.
બીબીને સીપર પરલીઆ ઉસકા વાર,
સીપર કાટકર હોગયા સરમેં વાર.

ઝખમ ચાર ઉંગલકા સરમેં લગા,
લહુ તબ ઝખમોંમેંસે બહેને લગા.
ચકકર ખાકે બીબી હુઈ કીસલમંદ,
તલી ઉનપે ઝએતુને ડાલી કમંદ.
તબ લાચાર હોકર કહિ ઝુલઝીલાલ,
ઈલાહી મેરી લાજ રખ્ખે ઈતાલ.
અમીર જાતે જાતે કીયા તબ બીચાર,
લગા કરને અફસોસ હો બેકરાર.
મબાદા મેરી માં મેરે વાસ્તે;
વોહ નીકલે અકેલી મેરે વાસ્તે.
અમીરને કહા તબ તો મકબુલકો,
અએ મકબુલ સુન તુ મેરી બાતકો.
આયા દીલમેં મેરે હએ અએસા ફીકર,
ઈસી ટેકડેપરતુ ચડ કર નઝર.
ચડા ટેકડેપર વોહ હબશી ગુલામ,
નઝર કરકે દેખા કહા યા ઈમામ.
ડાલી માંપે તેરે હએ ઝએતું કમંદ,
કીયા ચાહતી હએ ઉન્હોંકો વોહ બંદ.
શીતાબીસે પહોંચા મદદકો અમીર,
વગરના ઉન્હોંકો હએ કરતી અસીર.
અમીરને કીયા એડ ઘોડેકે તઈ,
પહોંચે એક લેહઝેમેં જાકર વહીં.
કમંદ કાટ તલવારસે દી છુડા,
પીછે માંકો કર ખુદ હુવા પેશવા.
અજબ હોકે બોલી સો ઝએતું પુકાર,
કે કયું મુન્હેસે મેરા છુડાયા શીકાર.

તેરા નામ ક્યા હએ તુ જલદી બતા?
યેહ અસવાર હએ કોન સુલ્કકો સુના.
કહે નામ મેરા હએ મોહમદ હનીફ,
મએં લડનેકો આયાહું હોકર હરીફ.
યેહ અસવાર હએ સો મેરીમાં હએ યે?
કે નીકલી હએ ઘરસે મેરે વાસ્તે.
મએં જનીથી ઝએતું કહી એક સખુન,
ન હોગી મેરેસે કહીં કોઈ ઝન.
તેરી માં બહાદર બડી પહેલવાન,
કે મેરે મુકાબીલ ખડી બેગુમાન.
વ લેકીન તુ ઉસ રોઝકો બચ ગયા,
મુવા જાન તેરી ન કાટી ગલા.
વલે તુઝકો મુલ્ક હાથસે અબ મહાલ,
અલી વાર કરતી હું જલદી સંભાલ.
લગી હોને દોનોમેં તબ કાર ઝાર,
લડે બહોત દોનોં કરે ખુબ વાર.
લી બીબીને ચાદરસે બાંધી ઝખમ,
તયમ્મુમ કીયા કર દુગાના ખતમ.
મુનાજાત માંગી કે અએ યા કરીમ,
દે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
ઝબર દસ્ત ઓરત બાડિ હએ હરીફ,
યેહ બેટા તેરે શેરકા હએ હનીફ.
ફતેહ દે ઈસે રબ તુ મેરી શરમ,
વગરનહીં તો જાતા હએ સારા ભરમ.
ફતેહ દી ખુદાને યેહ સુનકર દુઆ,
કીયા હકને તબ ઉનકી હાલત રવા.

અવલ તીરબાઝી સો દોનોં કીએ,
બઝાં ખીંચ તલવાર હથમેં લીએ.
અમીરકા ન વાર ઉસપે કરતા અસર,
ન હો વાર ઝએતુનકા કારગર.
અમીરને કહા તબ યું ઝએતુનકુ,
પકડ હાથ મેરા કમરબંદ તુ.
તુ કર ઝોર ઘોડેસે મુઝકો ઉઠા,
બઝાં મએં ઉઠાઊં યેહ શરતે બહા.
ઝએતું તબ કમરમેં બ ઝોર હાથ ડાલ,
દીયા ઝોર ચહેરા હુવા ઉસકા લાલ.
અમીરને કીયા સુસત તબ ઝીનકું,
સંભાલા અપસકો સો હર હાલસું.
બઝાં હાથ ઉસકી કમરમેં દીઆ,
પકડકર કમર એક નઅરા કીયા.
વહીં ઝીનસે સરકે ઉપર ઉઠા,
ફેંકા તબ વોહ ઝએતુનકો દર હવા.
પુકારી હએ બીબીને તબ સુદતર,
પુકારી અએ ફરઝંદ પકડ જલ્દતર.
અગર યેહ ઝમીંપર ગીરેગી કલી,
તો મએં દુધ તુન્હકો ન બખશું કલી.
યેહ સુનકરકે ઝેલે અમીરને ઉપર,
ઉતારે ઉસે તબ ઝમીંકે ઉપર.
વોહ ઝએતુન બોલી અએ સાહેબ તમીઝ,
દીલોજાંસે હું મએં તુમ્હારી કનીઝ.
મએંને અપને દીલમેં આહદ યું કીયા,
જો મુજ્હકો પછાડે વોહ ખાવંદ મેરા.

અમીરને કહા તબ મુસલમાન હો,
શીરક ઓર કુફરસેતી બેઝાર હો.
સદક દીલસે ઝએતુને કલમા કહી,
લી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાં હુઈ.
અમીરને કહા માંકો ઝએતુંકે સાથ,
લેજાઓ મદીનેકો વાલા સીફાત.
મઐંને ફીરકે આનેકી ખાઈ કસમ,
મઐં જાઉંગા દર મુલક શાહે ઈરમ.
મુસલમાં કરૂં ઓર યારાં છુડાઉં,
તલી મઐં મદીનેમેં આ મુહ દીખાઉં.
કહા શાહને દીલમેં ઝએતુન ઓર હએ,
મુબાદગા મેરી માંસે કરે.
યેહ નવ મુસલમ ઈસકા નહીં એતબાર,
દોનોં હાથ બાંધે હએં કર ઉસતવાર.
કીએ માંકે હમરાહ ઉન સબકે તઈ,
લી ચાલીસ કનીઝાં કો બાંધા વહીં.
મદીનેકે જાનીબ રવાના કીએ,
આપીહી રાહ મુલ્કે ઈરમકી લીએ.
વોહ બીબી હનીફા ઓર ઝએતુનલી,
મદીનેકે જાનીબ ચલી હએ સલી.
એકાએક જંગલમેં હીઆ જા ગુઝાર,
વહાંકા શાહીન શાહથા કરતા શીકાર.
વોહ ઘોડા ઉઠાયાથા એક શેર પર,
આગે ઉસકે લાગેથે દો શેર નર.
એકાએક પડી શાહકી ઉનપર નઝર,
વોહ ઘોડા ઉઠાયા વહીં ઝુદતર.

બંધા દેખ ઈકતાલીસ સવારોંકે હાથ,
એક અસવાર ઉનકો લેજાતા હએ સાથ.
કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યું,
કે યેહ કોન હએ ઓ હએ કોન તું.
કહી મએં હનીફા હુ ઝોજ અલી,
યેહ મેરી બહુ કો મએં લેકર યલી.
યેહ યાલીસ અસવાર ઉસકી કનીઝ,
લેજાતી મદીનેકો હું ઉનકો નીઝ.
કહા શાહ બહુકો મુજ્હે દેઈ તાલ,
યલી જા તુ ઘર અપને હોકર ખુશહાલ.
સુખન સુનકે બોલી ઉસે બા ગઝબ,
મુકાબીલ હુઈ શાહ ઝાલીમકે તબ.
લગા યા વોહ કાફરને તબ સરપે વાર,
ઝખમ પર ઝખમસે હુઈ બે કરાર.
કહી યા ઈલાહી તુ રખલે શરમ,
કે હુંગી તેરે શેરકી મએં હરમ.
ઉઠા વહાંસે ધુંદકાર ગરદો ગુબાર,
કે મલને લગા આંખેં વોહ શાહેરયાર.
ફરીશતેં ફરશકી પકડકર રીકાબ,
પહોંચાયા પોહ બીબીકો ઘરમેં શીતાબ.
હુવા બરતરફ તબ વોહ ગરદો ગુબાર,
લગા દેખને હર તરફ શાહેરયાર.
હુઈ બીબી ગાએબ સો ઘોડે સંગાત,
હુવા ખુશ કે ઝએતું લગી મેરે હાથ.
વહીં ઉસકા લશકર થા આયા તમામ,
કે મુજરા કીઆ આકે સબ ખાસોઆમ.

લગા કહેને ઝએતુનકો શાહજહુલ,
કે અએ નાઝની અબ મુજ્હે કર કબુલ.
કહી ઉસકો ઝએતુનકે અએ ખબસ ઝાત,
કરૂં કયા કે મેરે બંધે દોનો હાથ.
વગર નહીં તો મએં દેતી તુજ્હકો સઝા,
તુ યેહ બાત કહેનેકા પાતા મઝા.
વઝીરોંને બોલા કે અએ શાહેરવાર,
કે આઈ તેરે દામમેં હએ યેહ નાર.
યેહ લાચાર હોકર કરેગી કબુલ,
તુ દીલ અપના કરતા હએ કયુંકર મલુલ.
કીઆ આકે એક બાગમેં તબ મકામ,
ગીરદ ઉસકે ઉતરા હએ લશકર તમાંમ.
વોહ ઝએતુન ઓર ઉસકી ચાલીસ કનીઝ,
રખા બાગમે શાહને લા બા તમીઝ.
કીઆ આકે માલનને શાહકો સલામ,
કહા શાહને અએ ઝાલ કર એક કામ.
તુ બુઢી હએ જાને સલી મકર ફંદ,
યેહ ઓરત જો લાયા હું મએં કરકે બંદ.
તુ કર જાકર મેરે લીએ ઉસકો પંદ,
ઉસે કરકે રાઝી તુ લા હોશમંદ.
તુજ્હે માલો વઝરસે કરૂંગા નીહાલ,
મેરેસે મીલા ઈસકો લાકર ઈતાલ.
કીઆ અરઝ માલનને શાહે જહાં,
યેહ હએ કાંમ મેરા કરૂંગી બજાં.
બઝાં શાહને બોલા કે અએ પીરઝન,
જો મોજુદ ઈસ વકત હો તેરે તન.

સો ખાનેકો લા ગુદતર મેરે ધીર,
કહી હએગા હાજર ઈસી વક્ત શીર.
હુકમ હો તો અબ દુધ ગરમ કરકે લાઊં,
મએં બેગીસે લાકર તુમનકો પીલાઊં.
કહા શાહને બેહતર તુ જા લાવ દુધ,
ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ ઝુદ.
બુઢી જાકે વોહ દુધ તબ છાનકર,
જલાને લગી આકે ચુલેપે ધર.
એકાએક ખુવાબ ઉસ બુઢીકો હુવા,
વોહ સપનેમે તબ દેખતી હએ તો કયા.
પકડ બાલ સીરકે ફરીસ્તે અઝાબ,
વોહ દોઝખ મને ખીંચતે હએં શીતાબ.
બુઢી વહાં કરે શોર ગુલ બેશુમાર,
કે કયું ડાલતે હો મુઝે બીચ નાર.
કે કયા ગુનહ મેરા જો મુઝકો પકડ,
લે જાતે હો કયું તુમ સો દોઝખ અંદર?
બુઢીથી ગરઝ ઈસ કશાકશ મને,
પડીથી જહનમકી ગરદશ મને.
બહોત શોર શર આહ ઝારી કરી,
બહોત દરદસે બેકરારી કરી.
ન આયા મદદ કોઈ લાતો મનાત,
ન ઉઝઝાને ઉસકી સુની કોઈ બાત.
કુઈ ના ઉમેદી ઉસે આશકાર,
કહી તબ કે અએ પાક પરવરદીગાર.
બચા લે મુઝે તુ કઠન વક્ત હએ,
અઝાબ અબ મેરે પર પડા સખ્ત હએ.

બુતોં પર મુજ્હે અબ તો બાવર નહીં,
સીવા તેરે અબ કોઈ યાવર નહીં.
બુઢીકી હુઈ તબ દોઆ મુસતજાબ,
મોહમદ નબી શાહ વાલા જનાબ.
એકાએક હુવા આકે ઉનકા ઝહુર,
ઝમીંસે સમાતક હુવા શોલે નુર.
અરજ કી બુઢીને કે શાહે કબીર,
કે દેખેસે તેરે હુઈ દીલકો ધીર.
યેહ ફરમાએ હએં તબ મોહમદ રસુલ,
અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ.
તો દોઝખમેં તુઝકો ન ડાલે કલી,
જો કલમાં કહે અપને દીલસે અલી.
વગર નહી તો જલકર તુ હોગી કબાબ,
કરેંગે ફરીશતે તેરેપર અઝાબ.
જો દેખી જમાલે મોહમદ બ ખ્વાબ,
ફરીશતોંસે હોને લગા કમ અઝાબ.
સદક દીલસે કલમાં પડી પીરઝાલ,
કુબુલી મોહમદકે દીંકો બહાલ.
કહા તબ નબીને બુઢીકો વહાં,
કે મેરી બકુ બંદમેં હએ યહાં.
અવલ ઉસકો જા બોલ મેરા સલામ,
બઝાં બોલ ફરઝંદ અએ નેકનામ.
તુ ખાતર જમઆ રખીઓ દીલબાકરાર,
તેરે તઈ છુડાએગા પરવર દીગાર.
બુઢી તુકીસી તઓરસે દે છુડા,
તો ઉસકી જઝા તુજ્હકો દેવે ખુદા.

એકાએક બુઢ્ઢીકી ગઈ ખુલકે આંખ,
લગી હર તરફ દેખને ઝાંક ઝાંખ.
જો દેખી તો કુછ ખ્વાબકા નહીં અસર,
વલેકીન મોઅત્તર હુવા ઉસકા ઘર.
તબ આયા યકીન ઉસ બુઢીકે તઈં,
ચલી આઈ ઝએતુંકને તબ વહીં.
પહેછાની કે મેરા સચ્ચા હએ એહ ખ્વાબ,
વોહ ખીદમતમેં ઝએતુંકી આઈ શીતાબ.
ઉસે દેખ ઝએતુન હુઈ બેકરાર,
કે કુટની યેહ હએગી જો આતી હએ નાર.
આતેમેં વોહ માલનને કીયા સલામ,
મોહમદકે ઝાંપસ કહી વોહ સલામ.
મુઝે ખ્વાબમેં હએં કહે યું રસુલ,
કહો બફુ મેરી નઝર દીલ મલુલ.
મુસલમાં હુઈ હું મએં ઉન હાથસે,
છુડાઊંગી તુઝકો મએં હર ઘાથસે.
બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભલા,
ખુદા તુઝકો ઈસ બાતકી દે જઝા.
ઊઠી વહાંસે માલન આઈ ઘરમને,
રખા ઝહેર કાતીલ અથા ઉસકને.
ઝીહેર પીસકર દુધકે બીચ ડાલ,
ગઈ લેકે વોહ શાહકને ઝુદ હાલ.
દીયા દુધ માલનને લા શાહકે હાથ,
મીલાઊંગી તુઝકો મએં લા આજ રાત.
કરી અપને ફંદસે તો રાઝી ઉસે,
દીલાસે બહોત દેખે મએંને ઉસે.

યેહ સુન્હદા ખુશી સુન પીઆ શાહને દુદ,
સો પીતેહી લેટા ગઈ જાન ઝુદ.
માલન આકે બોલી સું ઝએતુનકો,
કે મારી હું મઝે જાકે ઉસ શાહકો.
દીઈ ઉસકે કરનીકી ઉસકો સઝા,
કમાઈકા અપની ચખા વોહ મઝા:
કહી સુન્હ કમરસે છુરીકો નીકાલ,
મેરે હાથકે બંદ તુ કાટ ડાલ.
જુહીને છુરી લેકે કાટી હએ બંદ,
છુડાઈ હએ ઝએતુનકો કરકે છંદ.
ચાલીસોં કે બંદી કાટી ઝએતુનને,
ગઈ શાહ ઝાલીમકે લાશી કને.
જુદા કરકે સરકો હુઈ પસ સવાર,
નીકલ બાગસે સું કહી હાંક માર.
કે અએ ફોજ ઝાલીમ ખબરદાર હો.
યેહ સર અપને ખાવીંદકા દેખલો.
યેહ સુનતેહી લશકર ત્વંલ ઉપર હુવા,
પડા સારે લશકર અંદર ગલગલા.
વઝીરાં જો થે સાથ ઉસ શાહકે,
વોહ તઈઆર હો કરકે લડને લગે.
વોહ ઝએતુન તલવાર તબ ખીંચકર,
કરી હમલા કુફ્ફારકી ફોજપર.
પછાડી વહીં કાફરાં બેશુમાર,
લગે ભાગને વહાં હઝારાં હઝાર;
વઝીરોંને દાંતોંમેં ઉંગલી પકડ,
દોનોં હાથ પટકે સતી બાંધકર.

આગે આકે ઝએતુંકે માંગે અમાન,
કહી ઉનકો જલદીસેં લાઓ ઈમાન.
વઝીરોંને કલમા પડે સદક લા,
જઝાં ઉનકો ઝએતુનને યું કહા.
કે ઝુન્નાર તોડો ધરો બીચ જ,
બુતાં તોડ ડાલો કુફરદી છોડા.
બના મસઝીદાં તુમ ગુઝારો નમાઝ,
ઈબાદત કરો તુમ વઝુ અપના સાઝ.
વોહ સાતોં વઝીરોંને લે પેશકશ,
ધરે આગે ઝએતુનકે હોકે ખુશ.
કીઈ મઆફ પસ ઉનકો રૂખસત દીઈ,
જઝાં ઉનસે દીલમેં ફીકર યેહ કીઈ.
કે જાઉં અગર મએં મદીને મને,
ન જાનું અમીરકે ઉપર ક્યા બને.
ભલા હએ કે મએંભી અમીર પાસ જાઉં,
પડે કામ ઉસવક્ત મએં કામ આઉં.
યેહ કર દીલમેં તદબીર તબ હુઈ રવાં,
જે બાકી યહાંસે રહી દાસતાં,
અમીરકી અએ યારો સુનો યાંસે બાત,
ઝએતુન પાક દામનકે જબ બાંધે હાથ.
મદીનેકી જનીબ રવાના કીએ,
ચલે રાહ સુલકે ઈરમકી લીએ.
ચલે જાકે પહોંચે કીસી જાએ પર,
અચા બાગ એક ઉસ મકાંકે ઉપર.
ગુલીસતાંન થા ભી સલે ફીરદોસકે,
લગે ઉસમેં મેવે થે હર ઝાતકે.

ચંડુલ શાહકા બાગથા ગુલ બહાર,
રખી ફોજથી વહાંસો બારા હજાર.
અમીરને ઉસી બાગમેં જાએકર,
લગે તોડ ખાનેકો સેબો સમર.
ખાએ વહાંસે મેવે બહોત પેટ ભર,
રહે સો ઉસી બાગમેં બેખતર.
નીગેહબાં ઉસી બાગકા દેખકર,
ચંડુલ શાહસે જાકર કીયા યેહ ખબર.
કે એક સવાર અરબી હએ ઓર એક નફર,
મેવે ખાએકર સોરહે બેખબર.
બેટી શાહ પરીકી જો કીરીયા પરી,
અમીરપર થી આશક વોહ અઝબાં પરી.
ચંડુલ શાહને લે ફોજ બારા હઝાર,
આયા બાગકે પાસ હોકર તયાર.
સમંદરકે પહેલાડસે એક બાર,
પરી આઈથી દેખનેકો દીદાર.
વોહ આઈથી દીદારકો દેખને,
દેખી ક્યા કે સોએ હએ દોનોં જને.
લીયા ફોજને બાગકો આકે ઘેર,
પકડનેકો આએ હએં હોકર દીલેર.
કરી અપને દીલમેં વોહ કીરયા પરી,
જો સોએથે હુશીઆર ઉનકો કરી.
દીઆ બાગહાં ઊસ પરીને અવાઝ,
ઉડી વહાંસે ફેર ખોલકર અપને બાઝ.
પુકારી ક્યું સોએ ઉઠો યા ઈમામ,
ચંડુલશાહકા લશકર આયા તમામ.

ખડા ઘેરકર બાગકે બાગકે આસપાસ,
સોએ તુમ હો ક્યું કરે ઈતા બે હવાસ.
ઊઠો અબ શીતાબીસે હુશીઆર હો,
કમર બાંધ ઈસ વકત તેઆર હો.
યેહ આવાઝ સુનતેહી હોકર તયાર,
ગયા ઉનકી આંખોંસે યા ને ખુમાર.
લગે કહેને કીસકી યેહ આવાઝ હએ,
મગર હાથેફે ગએબકી રાઝ હએ.
કહે નામ ઉસકા હએ કીર્યા પરી,
કે યેહ જીસને અવાઝ આકર કરી.
ખબર કરકે કીરયા પરી છબ ગઈ,
મોહમદ હનીફ ઉઠકે દેખે તલી.
કે સચ ફોજઆઈ હએ બારા હઝાર,
નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
મુકાબીલ હો ઉસકે ગયા સામને,
કહા પહેલવાં હોવે ને તુજ્હ ઉને.
મુકાબીલ હો મેરે વહીં આન કર,
દોનું ઝોર મગએં ઓર ઉસકા હુનર.
આયા સામને ઉસકે એક પહેલવાં,
અમીરપર વોહ હમલા કીઆ હએ વહાં.
અમીરને સીપર પર લીઆ ઉસકા વાર,
ઉસીકે દો ટુકડે કીએ હએંગે માર.
જે આતાથા ચલકર કોઇ પહેલવાં,
વોહ જીતા ન ફીરતાથા બચકર વહાં.
સંદુલ શાહને દેખા લશકર સુવા,
વોહ આકર અમીરસે મુકાબીલ હુવા.

કીઆ ઝરબ આકર અમીર કે ઉપર,
ઝરબ ટાલ ઉસકી પકડ કર કમર.
ઉઠાયા ઉસે ઝીન ઘોડેસે તબ,
અમીરને કહા યું ઉસ બે દીંસે તબ.
કે દીને મોહમદકો જલદી કબુલ,
વગર નહીં મીલાતા તુજ્હે ખાક ભુલ.
પડા હએ વોહ કલમા ઓર તોડા ઝુનાર,
સદકસે ચંડુલ શાહ હુવા દીનદાર.
પુછા નામ કયા હએ તુમ્હારા બતાવ,
ઈરાદા હએ કયા ઓર કહાં મુજ્હે સુનાવ.
મોહમદ હનીફ નામ અપના કહે,
મેરા કસદ શાહે ઈરમ પર જો હએ.
ચંડુલ શાહ બોલા કે મએંભી ચલું,
કરે જાં ફીશાની ન મારું મરું.
અમીરને કહા મએંને ભાઈ કરમ,
અકેલા કરું ફતેહ શાહે ઈરમ.
ચંડુલ શાહસે રુખસત હુએ મોહ તરસ,
ચલે ફેર લહીં મુલ્કે શાહે ઈરમ.
આગે થા વોહ મકબુલ પીછે ઈમામ,
ચલે જાતે રસ્તે વોહ જલદી તમામ.
સો ઉસ રોઝ રસાઈથી કીરયા પરી,
અમીરકો પુકાર ઓર ખબર યું કરી.
કે આગે મીલેગે તુમ્હેં બે ગુમાન,
કે હએં દોનોં બએનાં બડી પહેલવાન.
ખબરદાર રેહેના તુમ્હેં યા અમીર,
કે હએ દોનો બએનાં બડી વોહ શરીર.

ઈતેમે જો દેખે પીછે ફીર ઈમામ,
નઝરમેં ન આવે વહાં કુછ તમામ.
રહે તબ વોહ હએરાં કે યેહ કોન થી,
કે આકર ખબર તુજહકો કહેકર ગઈ.
બએઠેથે શજરકે તલે રાહપર,
નઝર કરતે હરએક મુસાફીર ઉપર.
કોઈ જો મુસાફર વાં જાતા અગર,
ન જાતા ઉન્હોંસે થા બચકર મગર.
અમીરકા ઉસી રાહસે થા ગુઝર,
એકાએક વોહ છોટીને કીથી નઝર.
સવાર હોકે ઘોડેપે લલા પકડ,
ચલાઈ વોહ ઘોડા અમીરકે ઉપર.
કહી અએ સીપાહી દે હથીઆર ડાલ,
વગર નહીં તો નેઝા હએ આતા સંલાલ.
કહે શોખ રખતા સકત કયા તુજ્હે,
જો અએસો સુખન આકે બોલે મુજ્હે.
તુ મરદોંકે હથીઆરકો બાંધકર,
આઈ દખવા દીલકે લીતર સાંધકર.
તેરા કામ સીને પીરોનેકા હએ,
ખાને ઓર ચરખા ફીરાનેકા હએ.
પહેનકર તુ ઓરત મરદકા લીબાસ,
મુકાબીલ તુ મરદોંકે હો બે હીરાસ.
કહી ક્યુ કે અબ તુમને જાના મુજ્હે,
મએં ઓરત હું કએસા પહેછાના મુજ્હે?
અમીરને કહા જબ તુ ઘોડા ઉઠા,
આઈ મુજ્હપે સીના તેરા થલથલા.

રીકાબોંમેં જુંબીશ ખાએ દોનોં પાઊં,
મએં જના કે ઓરત હએ સાચી સુનાઊં.
કહી ગરહું ઓરત વલે અએ જવાન,
જહોત શેર મર દોંકો મારી જનન.
યેહ કહેકર લગાઈ નેઝા શાહપર,
અમીરને લીઆ ઉસકા નેઝા પકડ.
કમરમેં ઉસી શોબકે હાથ ડાલ,
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.
દીએ હાથ મકબુલકો બોલકર,
દોનોં હાથ મઝબુત ઉસકે જકડ.
કીયા ઉસકો મકબુલને દસ્તગીર,
બડી બહેનને ઉસકી દેખી અસીર.
ગઝબ હોકે ઘોડેપે અસવાર હો,
વહીં આ અમીરકે હુઈ રૂબરો.
ગઝબસે વોહ ઘોડા ઉઠાઈ ઉને,
અમીરકે લે નેઝા હુઈ સામને.
ચલાઈ વોહ નેઝા અમીરકે ઉપર,
અમીરને લીઆ હએ વહીં બર સીપર.
કમરબંદ ઉસકે અંદર હાથ ડાલ,
હએ ઘોડેસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.
જબ ઘોડેસે ઉસકો ઉઠાકર લીઆ,
લી મકબુલકે વોહ હવાલે કીઆ.
ઉસે તબ સો મકબુલને બાંધકર,
ચલે આગે દોનોંકે તઈ વોહ પકડ.
ગએ શાહેરમેં જં થા ઉનકા અમલ,
આઈ સબ હએ રઈઅત સો બાહેર નીકલ.

અમીરકે ઉપર તબ કીએ બંદશાં,
અરઝ કી અમીરસે કે અએ મેહેરબાં.
હમારા અથા શાહ ઉનકા પદર,
કીઆ ઉસને દાખલ ફનાસે ગુઝર.
દોનોં બઓનાં આપી રહે રાજ કર,
લાઈ અપને ઈમરાંકો ઈખરાજ કર.
ઝુલમ કરને લગીં હઓં યેહ બેહીરાસ,
કરે ઝુલમ બેહદ યેહ બેકીઆસ.
રઈઅત બે ભાગી હુવા દેશ ઉજડ,
બડી સખ્ત બઓનાં અથી નાપેકાર.
અમીરને પુછે કહાં હએ ઈમરાં બતાવ,
કહાં કએદ હએ વોહ સો મુઝે દીખાવ.
અરઝ યું કીએ વોહ હએ કુંવે બીતર,
વોહ અમરાંકો રખા ઉને કએદકર.
દો રોટી ઓર એક કુજા પાની સુદામ,
મીલે ઉસકે તઈ અએ શાહે નેકનામ.
અમીર સુનકે આગએ ઉસી ચાહપર,
પુકારે કે ઈમરાન કયા હએ ખબર?
કહા હએ યું ઈમરાન વાલા કદર,
તુમેં કોન હએંગે ઈસી જગેપર?
ખબર ઈસ મુસીબતમેં લીતી શીતાબ,
તુમ્હારા ઇસમ કયા હએ આલીજનાબ.
મોહમદ હનીફ હું કહા શાહને,
છુડાનેકો આયા હું તેરે કને.
તેરે દોનોં ભેહેનાંકો અબી બાંધકર,
[illegible] હું [illegible] કેર.

મંગા પીડેકો ઓર રસીસે જકડ,
કુંવે બીચડાલા અમીરને પકડ.
કહે બએઠ ઈમરાં તુ પીડે ઉપર,
નીકાલું તુઝે ચાહસે ઝુદનાર.
ખુશી હોકે બએઠે સો ઈમરાન વાં,
નીકાલે ઉસે દીનકે પહેલવાં.
બુલાકર હુહાર ઉસકી બેડી કટા,
લી હમામ ખાનેમેં ઉસકો ન્હીલા.
બીઠાયા હએ લાકર ઉસે તખ્તપર,
કહા ઉસને કલમા નબીકે ઉપર.
કહા શાહને હકમેં તુ બહેનોંકે બોલ,
તુ સબ રાઝ દીલકા અલી અપને ખોલ.
કીયા અરઝ ઈમરાં હએં બહેનાં શરીર,
હએ લાઝીમ ઉન્હેં મારના યા અમીર.
કેતા દુસરેકો લી ઈબરત હોવે,
અએસે કામ કરને સે હએબત હોવે.
દીવારોંમેં દોનોંકો જલદી સુના,
કરો તીરઅંદાઝી દોનો બુલા.
મારે તીર ઉનકો હુઈ વો હલાક,
જહનમકો પહોંચી હુવા મુલક પાક.
અમીરને કહા તબ સો ઈમરાનકો,
મએં જાતા હું આગે કીસી કામકો.
તુકર બાદશાહી હયાતી તલક,
રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
કહા ફેર સું ઈમરાનને યા અમીર,
મેરે બાપકે સાત હએંગે વઝીર.

બગી હોકે બએકે હુએ વોહ તોડ બાત,
કીલ્લે સાત સાતોંને કર લીએ હુએ હાત.
અગર વોહ મરેં તો મીટે સબ ખલલ,
મેરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.
મોહમદ હનીફને કહા મુદતર,
ચલો હોકે તઈઆર ઉનકે ઉપર.
સો ઈમરાનને ફઓજ લેકર કલીલ,
અમીર કો લીયા સાથ હોકર રહીલ.
ચલે કુચ દર કુચ ઉનકે ઉપર,
વોહ સારે વઝીરોંકો પહોંચી ખબર.
મોહમદ હનીફકો લે ઈમરાન સાથ,
વોહ લડનેકો આતા હુએ હમસબકે સાથ.
વોહ સાતોં ભી આએ હુએ હોકર તઈઆર,
જમઆ કરકે ફોજાં હુએ એક ઠાર.
પહોંચા શાહ ઈમરાંકા લશકર વહાં,
તબલ જંગકા હુકમ કરકે અઆં.
ઉધરસે વોહ લશકર ભી તઈઆર હો,
હુવા શાહ ઈમરાનકે રૂબરો.
લગી જંગ હોને સો ગમશાનકી,
લગી ફોજ હટને સો ઈમરાનકી.
મોહમદ હનીફને લે તલવારકો,
લગે મારને ફોજ કુફફારકો.
કઈ માર ડાલે બડે કાફરાં,
લગા ભાગને ઉનકા લશકર વહાં.
વોહ સાતોં વઝીરોંને ઈમરાંસે આ,
કહા અબ તુ અએ શાહ હમકો બચા.

સો ઈમરાન સાતોંકો હમરાહ લે,
ડાલા ઉનકો બા શાહકો પાવોં તલે.
અમીરને કહા ઉનકો કલમા કહો,
અગર નહીતો જાનેસે તુમ હાથ ધો.
સો ઈમાન લાકર વોહ કલમા કહે,
વોહ હો દસ્ત બસતા સો આકર ખડે.
અમીરને કહા તુમ ઈતાઅત કરો,
તુમ ઈમરાંકી ખીદમત કો દીલમેં ધરો.
વીઝારત તુમ્હારી હમેશાં બહાલ,
ઝરો માલ દેકર કરેંગા નેહાલ.
કુબુલા ઉન્હોંને અમીરકા સુખન,
ચલે તબ સો ઈમરાનકા સુન બચન.
કહે તબ સો ઈમરાંકો સું કર ઈમામ,
શહેરમેં બેદાખીલ હુએ ખાસો આમ.
મએં બતાકુ શાહે ઈરમકે ઉપર,
તુ કર બાદશાહી બએઠા તખ્તપર.
કહા શહેકો ઈમરાનને યા અમીર,
ચલું મએં ભી હમરાહ હો દસ્તગીર.
કહે તબ મએં સોગંદ ખાયા હું યું,
કે શાહે ઈરમસે અકેલા લડું.
મીલુંગા મએં ફીરતે વખત તુજસે આ,
કીસી બાતકા ગમ ન હરગીઝ તુ ખા.
યેહ કહે કર અમીરને કીયા કુચ કો,
તરફ મુલક સાહે ઈમરકો સુનો.
સભી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર,
ભી ઈમરાન ઝારી કીયા બે શુમાર.

સુનો અબ સો ઝએવુનકા તુમ ઝીકર,
સલી થે વોહ બાકી થી ઈસકી ફીકર.
ઝએતુન જબ ગઈથી મદીને ઉપર,
વોહ શાહે ઈરમ દીલમને ખોફ ધર.
મુબાદા મેરેપર ન લાવે બલા,
યેહ અંદેશા દીલમેં અપસકે ધરા.
હઝદાહ લાખ લશકરસે બાહેર પડા,
શહેર સે દોકોસોંપેં ડેરા દીયા.
કે ખતરેકા દીલમેં નથા ઉનકે ડર,
વલેકીન ખુશીથી ઉસે સર બસર.
મોહમદ હનીફ જકે પહોંચે તલી,
દેખા ક્યા કે લશકર પડા હએ સલી.
પડા હએ યેહ લશકર સો બે ઈન તેહા,
ફીકર શાહને દીલમેં તબ યું કીઆ.
કરે કોન ઈનકો હમારી ખબર,
કે લડકો આયા અલીકા પીસર.
નશાં અહમદી ખોલ મકબુલ દે,
ખડા રહે તુ ઈસ ટેકડેકે તલે.
વોહ કલમેકો પડકર કે નઆરા કીઆ,
કીતોંકા જે સુનતેહી ફાટા હીયા.
વોહ લશકરને સુનકર બનએ દહલ,
કઈ ઓરતોંકે ગએ ગીર હમલ.
સુના શાહ ઈરમ જબકે નઆરા અમીર,
લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
કે યેહ કીસકા નઆરા બતાવો મુજે,
ખબર ઉસકી લાદો બરાબર મુજે.

વઝીરોંને મીલકર તલી હએ કહા,
મોહમદ હનીફને યેહ નઆરા કીયા.
કે ઝએતુનને અરઝ કીથી અયાં,
મોહમદ હનીફકો મએં મારી જાનં.
ગલતથા વોહ ઝએતુનકા સબ કહા,
મગર આનતક હએ વોહ જીતા રહા.
તુમ્હારેસે આયા વોહ લડને ઈધર,
નારા માર તુમકો કીયા હએં બેખબર.
યેહ સુનતેહી વોહ શાહ હોકર સવાર,
સલી ફોજ લે સાથ હોકર તયાર.
ખડા આકે મએદાંમેં સફ બાંધકર,
અમીરલી વહીં એડ ઘોડેકો કર.
પડા ઉસકે લશકરમેં વોહ શેર નર,
લીએ હાથમેં ખીંચ સએફે દોસર.
લગે મારને ફોને કુફફારકો,
ગીરાને લગે પ્યાદે અસવારકો.
ગયા દીન લડાઈમેં સારા તમામ,
ગુઝરકર ગયા દીન હુવા વકતે શામ.
સો મકબુલ કન આકે ઉતરે ઈમામ,
દીએ અપને ઘોડેકો દાના મુદામ.
વોહ લશકર કીઆ અપની જાગે મુકામ,
દાના ઘાંસ ઘોડેકો દેકર તમામ.
યું અલ કીસ્સા હર રોઝ ઈસતોર જંગ,
મોહમદ હનીફને કીએ બહીરંગ.
બહોત પહેલવાં ઉનકે મારે અમીર,
કહે શાહ ઈરમકો સબ ઉસકે વઝીર.

કે હર રોઝ લશકર હુએ હોતાસો કમ,
મોહમદ હનીફકો હુવા નહીં ઝખમ.
કરો મીલકે તદબી ઓર કુછ બીચાર,
કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઉસકો માર.
કરો મસલહત મીલકે અએસી તુમેં,
ખુદા સાત ખાકે સો મએદાનમેં.
કરો રાત અંદર કુંવે તુમ તયાર,
કે પત્તે બીછાઓ ઉપર ઉપર ખાકો ખાર.
ફજરમેં નકારા લડાઈકા કર,
ખડે આકે મએદાનમેં સફ બાંધકર.
ઉધરસે અમીર આએ અસવાર હો,
હુએ જકે ઉસ ફોજકે રૂબરો.
અમીરકે સુકાબીલલી આ પહેલવાં,
કીઆ આકે હમલા અમીરપર રવાં.
લીએ વાર ઉસકા સીપરકે ઉપર,
લગે કરને હમલા વોહ લાગા ઉધર.
કુંવેં કુદકરકે ગયા વોહ સવાર,
અમીર આએ હુએં તબ કુંવેંકે કીનાર.
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા,
કુંવાં જનકર વોહ કદમ ના ધરા.
અમીરને કહા અએસે મએદાનમેં,
ખડા કયું યેહ ઘોડા ઈસી આનમેં.
ઈસે કયા હુવા હુએ સું ડરતા હુએ કસું,
કદમ અપના આગે ન ધરતા સો કયું?
મારે એક ચાબુક ગુસ્સે બીચ આ,
કુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તએશ ખા.

કુંવાં કુસરા કુદકર ઉસપે જાન,
સીયુમ ચાહ અંદર પડા બે ગુમાન.
ઘોડેકે તલે દબ ગએ શાહકે પા,
શીકસ્તા હુએ ઔર કહે યા ખુદા.
દોનો પાંવ અમીરકે હુએ ચુરચુર,
પડે જબ કુંવેંમેં વોહ સબકે હુઝુર.
લીઆ ફોજને ચોતરફસે હએ ઘેર,
વઝીરોંને બોલે કરો અબ ન દેર.
કુંવાં મુંધકર સબ બરાબર કરો,
મીટા સબ ખલલ અબ ખુશી દીલધરો.
ઈતનેમેં વોહ ઝએતુન આ પહોંચી વહાં,
કે મકબુલ પકડકર ખડા થા નશાં.
પુછી આકે મકબુલકો કહાં ઈમામ?
બોલા શાહકે ઉપર બહોત હેજ દેહામ?
નહી મુજહકો મઅલુમ ઉનકી ખબર,
ગએ હએ વોહ લડને ઉન્હોંકે ઉપર.
કીઆ એડ ઘોડેકો ઝએતુનને,
આઈ મુદતર હએ કુંવેંકે કને.
વોહ લશકરને ઝએતુનકો દેખકર,
કુંવાં છોડ લાગે વોહ ઈધર ઉધર.
ચાલીસોં કનીઝાંલી પહોંચી વહીં,
ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસ વકત મઈ.
કુંવેં બીચ સર ડાલ બોલી પુકાર,
અમીર ક્યા ખબર હએ કરો આશકાર.
યેહ બાંદી તુમ્હારીલી પહોંચી શીતાબ,
કુંવેંસે શીતાબી દો મુજહકો જવાબ.

મેરે પાંવ ટુટે નહીં સુઝમેં હાલ,
કીસી તોરસે તુ મુઝે અબ નીકાલ.
વોહ ઝએતુન કર જમા ચાલીસ કમંદ,
સીપરકો વોહ બાંધી હએ કર ખુબ બંદ.
કુંવેં બીચ ડાલી વોહ ખોલી અમાન,
કીસી તોર બએઠો સીપરકે અઆન.
અમીરને દો કોહનીયાં ઉસ બીચ ડાલ,
સીપરમેં વોહ આડે હુએ હએ સંભાલ.
કીઆ ઝોર ઝએતુનને બસ તમામ,
ઉઠા નઈ સકી ઓર કહી આ ઈમામ.
મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહીં,
બહોત ઝોર કરતી પ હીલતે નહીં.
અમીરને કહા તબ કે ચાલીસ કનીઝ,
કરો મીલકે સબ તુમ અલી ઝોર નીઝ.
ખુદા યાદ કરકે કીઆ ઝોર એક,
ઓર ખીંચો કીનારે પ તુમ સુઝકો બેક.
બમુઝીબ કહેકે સતી મીલ સંભાલ,
મોહમદ હનીફકો કુવેંસે નીકાલ.
ડાલે ચાર પાઈપે મકબુલ પાસ,
અમીરને લરી ઉસ વકત થંડી સાસ.
ઝએતુન બોલી ક્યું તુમ કીએ આહ સરદ
સબબ વોહ સુનાવો મુઝે શેર મરદ.
કહે હું મએં લાચાર તકદીરસે,
નહી કુછ બના આજ તદબીરસે.
રહે યારાં મેરે વહાં કએદમેં,
રહા મએંહી ઈસ તઓર ઉમેદમેં.

અગર તુજહસે હોવેતો ઉનકો લેઆ,
તો દીલકો તસલ્લીકી હોવે બીના.
યેહ સુનતેહી ઝએતુન હોકર સવાર,
કીલ્લે બીચ ઢુંડી ઉન્હેં બેશુમાર.
વોહ થે જીસ મકાંપર વહાંથે નહીં,
જો પુછે તો કોઈ બતાવે નહીં.
કહી દીલમેં અપને મુબાદા વહાં,
અમીરપર ગીરે ફોજ આનાગહાં.
શીતાબી નીકલ કર કીલ્લેસે ચલી,
વહાં જા અમીરસે શીતાબી મીલી.
જો દેખી અમીરકે તઈ ફોજ ઘેર,
અમીરપર વોહ આઈ હઈ હોકર દીલેર.
અમીરને પકડ હાથમેં તબ કમાન,
લગાતે હુએ તીરાંકે તઈ બેગુમાન.
જો કોઈ ટેકડેપર જો ચડતા અથા,
સો એક તીરસે વોહલી પડતા અથા.
ચાલીસો કનીઝોંકે તરકશ તમામ,
હુવા ખાલી તીરાંસે તબ યેહ મકામ.
ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર,
કહા અબ તુ દુશમનકા હોગા અસીર.
એકાએક હુએ ઝએતુન આઈ નઝર,
કે આતા હુઓ જીસ તઓરપર શેરનર.
જો ઝએતુન દેખી હુએ સુસ્ત દીલ,
લગે ભાગને તબ વહાંસે નીકલ.
કીઆ અરઝ ઝએતુંને આકર વહીં,
બહોત ઉનકો ઢુંઢી ન પાએ કહીં.

ઈસીવાસ્તે મએંલી આઈ નીકલ,
મુબાદા કરે આકે તુમ પર દંગલ.
લલા મએં બે આઈ યહાં ઝુદત્તર,
હટાઈ મએં ઈસ ફોજકો આનકર.
હુકમ હો તો ચલકર કીસી મુલકમેં,
બુલાકર હકીમા દીખાઊં તુમ્હેં.
ઈલાજ હાથ પાવોંકા કર ફીરકે આએં,
જબ અછે હો લડનેકો દુશમન પે જાએં.
અમીરને કહા મુલક ઈમરાનકા,
કે નઝદીક હએ દોસત દીલજાનકા.
મેરીચારપાઈ વહાં લે ચલો,
સો ઈમરાંસે ચલકર શીતાબી મીલો,
કરેગા વોહ ખીદમત દીલોજાનસે,
કરાવેગા ખુરસંદ દરમાનસે.
યેહ સુન કરકે ઝએતુન ચાલી વીકાર,
અમીરકો વોહ લેકર ચલી એકબાર.
વહાં મુલક ઈમરાનપર કોઈ ગનીમ,
વોહ લડનેકો આયાથા ચલકર ઝજીમ.
ઉધરસે વોહ ઈમરાંલી અસવાર હો,
હુવા ફોજ દુશમનકો આ રેજરો.
મુકાબીલ હુઈ ફોજ દોનોંકી જબ,
કહા શાહ મકફુરને ઉસકો તબ.
સુનાહું મએં અબ તુ મુસલમાન હુવા,
મોહમ્મદ નબીકા તુ કલમાં કહા.
યેહ સુનકર ખબર ચલકે આયાહું મએં,
બડી ફોજ ભારીકો લાયા હું મએં.

વલે દીલમેં મેરે આઈ હય એહ બાત,
કે હમ તુમ દોદો કરેં મીલકે હાત.
દોનોં લશકરમેં લડાઈ હુઈ,
જો મારે કરે બાદશાહી વોહી.
મેરી ફોજ થોડી હયે દીલ બીચ લા,
સો ઈમરાન અસવાર હોકર ચલા.
મુકાબીલ કરને લાગા વોહ જંગ,
કમંદ મારી ઈમરાનપર બે દીરંગ.
લગા ખીંચને તબ વોહ લાચાર હો,
કહા યા ઈલાહી મદદગાર હો.
ઉસી વકત પહોંચે અમીર આનકર,
દરદ પાંવમેં થા બડા સખ્ત તર.
દેખે જબકે ઈમરાન પર વકત તંગ,
થે બીમાર ખુદ ઓર ઉસપર હયે જંગ.
કહા હાએ અફસોસ સદ હયેફ હયે,
મેરે યાર ઉપર સીપા સએફ હયે.
મઝે આયાથા જસકો કે કર એતેમાદ,
સો વોહ દામે ઝાલીમ અંદર નામુરાદ.
ઉસી વકત ઝએવું કહી શાહકો,
મએ નહીં જાનતી શાહે ઈમરાનકો.
અમીરને કહા જસ ગલેમેં કમંદ,
વોહ હયે યાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ.
જો વોહ ખીંચતા હયે તુ જ ઉસકો માર,
તલી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
યેહ સુનતેહી ઝએ તુનને એડ કર,
ઉસી વકત દોનોંકે આ સર ઉપર.

કમંદ કાટ ઈમરાનકો દી છુડા,
દી શાહે મકફુરકા સર ઉડા.
ઉઠી ફોજ ઈમરાનકી સુદતર,
ગઈ લુટ લશકર સભી સર બસર.
જઝાં આકે ઈમરાન શાહસે મીલા,
દેખે પાંવ અમીરકે બહોત તલમલા.
કીલ્લેમેં લેજાકર ઉતારા તભી,
બુલાએ હકીમાં શાહેરકે સભી.
કહા અએ હકીમાં ઈલાજ અબ કરો,
સભી મીલકે પાંવોંકો અચ્છા કરો.
મએં બખશુંગા તુમકો બહોત માલો ઝર,
ઈસી કામપર મીલકે બાંધો કમર.
હકીમોંને દેખાજો પાંવકા રીવાજ,
કહા શાહકો હમ હએં યહાં લાઈલાજ.
દુનીયાંમેં ન ઈસકી કહીં હએ દવા,
હડ્ડી ગોશત ચમડા હુઆ સારખા.
ગયા શાહ ઈમરાં મહેલકે અંદર,
હુઆ દરદ ભારી અમીરકે ઉપર.
અમીરને બહોત આહ વ ઝારી કીએ,
દરદને ઉસે બેકરારી કીએ.
વોહ મકબુલ વ ઝએતુંકો બોલે ઈમાંમ,
મેરે પાસસે દુર હો તુમ સુદામ.
ઝએનુનને કહા યા ઈમાંમે ઝમાં,
જુદાસુજ દુનીઆમેં કરતે હો યાં.
વહાં આકે બતમેં કહોગે સો ક્યા?
મેરે સરપે ખતરા હએ જો ઈબતીહા.

ફરમાએ ઘડી ભર અલી દુર હો,
મુઝ્હે દરદ ભારી હુવા સુબમો.
સો તનહા મહેલમેં રહે નેકનામ,
કીએ બાહેર મકબુલ ઝએતુન કીયાન.
વોહ કરતે મોહમદ હનીફ આહ વ આહ,
હુવા દીલ ઉનકા બહોત થા તબાહ.
સો ઉસ રોઝ કીરયા પરી જલ્દ આ,
મઆ બાદશાહકો ગઈ વોહ ઉઠા.
દેખેં ક્યા કે આવાઝ આતા નહીં,
સો ઝએતુન બોલી હએ મકબુલકે તંઈ.
કે બકર શીતાબી ખબર કુછ તુ લા,
નહી આતા આવાઝ હએ સો યેહ ક્યા.
અંદર જાકે મકબુલ દેખા વહીં,
શાહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
વોહ મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર,
ઝએતુન સુનકે દવડી વહીં આહ માર.
ઉઠા શોરો ગોગા વહાં પર સો આએ,
લગે લોગ કરને બહોત હાએ વાએ.
કર આવાઝ ઝએતુન વ ચાલીસે કનીઝ,
બુલા પાસ મકબુલકો અપને નઝીક.
તુ જા ઘરકો અપને ખબર જલ્દ કર,
મએં જાતીહું તનહા જંગલકે અંદર.
મએં ક્યા મુંહ બતાઉં સો સુસરાલમેં,
જંગલમેં મરુંગી સો હર હાલમેં.
કહા ઉસકો સમઝાકે મકબુલને,
કે ચલ સાથ મેરે મદીને મને.

કરેંગે વોહ સબ પ્યાર તેરે ઉપર,
અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
આઈ દીલમેં ઝએતુનકે યેહી બાત,
ચલી તબ મદીને તરફ પાક ઝાત.
લે મકબુલ દસ્તાર નાલેનકો,
ચલા લેકે હમરાહ ઝએતુનકો.
વોહ ઈમરાનકી વહાંસે રૂખસત કીએ,
દોનોંને મદીનેકા રસતા લીએ.
કબરસ્તામેં દોંનોં મદીનેકે આએ,
હએ ઝએતુન બોલી કે મકબુલ બએ.
અમીરકી ઉન્હોંકો ખબર ન સુના,
ઝીકર મેરા ઉનસે ન કીજીએ ઝરા.
અગર હોવેં રાઝી તો દીજે ખબર,
વગર નહીં તો કરના નહીં કુછ ઝીકર.
જલ્દ આકે સુલ્હકો કરો યાં ખબર,
તુ કર સુલ્હકો વાકફ ઈસી બાત પર.
કેતા કીસ તરફ મએંલી જઊં નીકલ,
તો ઉનસે ન આગે રહું મએં ખીજલ.
યેહ કહે કરકે બએઠી કીસી ગોર પર,
વોહ બએઠીથી રોતી બહોત ફીકર કર.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ હુવા,
ઉસે દેખ વહાં પર બડા ગુલ હુવા.
પુછે આ ઈમામેં હસન ઓર હુસેન,
કે મકબુલ તેરે ચલે ક્યું હએં બએન?
મોહમદ હનીફકો કહા ઢાઢ કર,
તુ આઆ હએ ઉનકા સુના કુછ ખબર.

વોહ મકબુલ બોલા અએ શાહ ઝાદગાં,
ગંવાયા મએં ઉનકે તઈ રાએગાં.
યેહ દસ્તાર નાલેન ઉનકા નીશાં,
દીખાનેકો લાયા હું અએ સાહેબાં.
ખબર જાકે બોલે પદરકો વહાં,
કે મકબુલ આયા હએ રોતા યહાં.
મોહમ્મદ હનીફકી વોહ લાયા ખબર,
કે મરનેકી લાયા હએ વોહ સર બસર.
અલી સુનકે યેહ બાત ગમસે ભરે,
વહીં કરકે નઆરા વોહ એક આહ કરે.
ખબર હુઈ મદીને મેં મશહુર તર,
હુવા સખ્ત માતમ અલીકે ઉપર.
આએ સારે અસહાબ સુનકર ખબર,
પુછે શાહે મરદાંસે આકર અસર.
કે કએસા યેહ માતમ હુવા હએ કહો,
સુનાઓ તો હમકુ ભી મઅલુમ હો.
કહા યું કે મકબુલ લાયા ખબર,
મોહમ્મદ હનીફકી સુએકી ઝીકર.
પુછા સબને મકબુલકો તબ સો આ,
હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
સો મકબુલ બોલા ઉન્હોંસે બયાં,
કુવેંમે ગીરે પાંવ ટુટે અયાં.
વહાંસે ભી લાયેથે ઈમરાં કને,
મઅના ખાટ ગાએબ હુએ ઘરમને.
મએં દસતાર નાલેન લેકર વહાં,
નશાની બતાનેકો લાયા યહાં.

કુહે મીલકે ઉસ વક્ત સારે સહાબ,
કે અએ શાહે મરદાં અલી બુલુરાબ.
ન હો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસર,
મુવા નહીં હુએ જાતા સુનો સર બસર.
ચલો રોઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર,
વહાંસે બશારત મીલેગી ઝરૂર.
આઈ મુરતુઝાકી યેહ ખાતીરમેં બાત,
ગએ હુએ વોહ રોઝેમેં યારોંકી સાથ.
અલીને વહાં ઈસ્તખારા કીએ,
નબી મુસતફાને બશારત દીએ.
હુવા હુકમ ઉનકો ઝે રોઝે શરીફ,
કે જીતા હુએ અબ તક મોહમદ હનીફ.
કે કીરચા પરીબીનતે શાહે પરી,
સમંદરકે ઉધર લેજાકર ધરી.
વોહ મકબુલ લાયા હુએ ઝએતુંકો સંગ,
ઉસે જાકે બોલો અલી બેદીરંગ.
હુકમ હુએ કે જાઓ સમંદરકે પાર,
મોહમદ હનીફકો લે આ એકબાર.
દો બેટે તુમ્હારે અલી સાથ દો,
ઉમર ૫એકલી ઉનકે હમરાહ દો.
તઈનાત ઉસકે કરો તુમ સવાર,
કે અસહાબ મેરે સી બારા હઝાર.
સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તલી,
મોહમદ હનીફ ઉસકો બોલો સલી.
ઝનાના લીબાસ ઓ ઝેવર વ ઝર,
કે દો તુમ ઉસે બીચ સંદુક લર.

સરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો,
સરંજામ સબ કુછ સો પુરા ભરો·
કહે તુમ્હકો અરસા વહાં સાલ સાલ,
પહોંચાવેગા તુમ્હકો વહાં ઝુલ જલાલ·
મીલેગી તુ જ શાહે પરીયોંસે જબ,
ઝનાના લીબાસ અપના કરલીજે તબ·
જાવેગી તુ જીસ વક્ત ઉસકે હુઝુર,
તભી અપની ચાદરેકો કર સરસે દુર·
નંગે સરસે દેખેગા તુમ્હકો વહાં,
કહેગા તેરી ઓઢની હય કહાં?
તુ કહીઓ કે અય શાહ અલીકદર,
હય ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ઘર·
યેહ સુનકર વોહ બેટી બુલાકર પુછે,
હવાલે કરેગા હનીફકો તુમ્હે·
કહી જબ અલીને નબીને યેહ બાત,
સો ઝએતું કને આયે મકબુલકે સાથ·
દેખે ક્યા કે બએકી હય ઝએતું હઝીં,
અમીરકે હય ગંમમેં વોહ અંદોહગીં·
અલીને રખા ઉસકે સરપર હય હાથ,
નબી મુસતફાકી સુનાઈ હય બાત·
જો કુછ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝરુર,
સો બોલે બયાં વાર ઉસકે હુઝુર·
વોહ સુનતેહી ઝએતુન હુઈ શાદમાં,
તલી શુક્ર એઝદકા લાઈ બજા·
હુવા હુકમ હય દરકા ફરરાશોપર,
કે ડેરા દેખો જાકે દો કોસપર·

જમુજબ હુકમ ઉસને અએસા કીઆ,
કનાતાં વ તંબુ તનાજા દીઆ.
અલીસે લે રૂખસત વોહ ઝએનુનને,
હુઈ આકે દાખીલ સોડેરે મને.
જમઆ હોકે અસહાબ સારે તમામ,
ગીરદ ઉસકે ડેરેકે સબને મુકામ.
લી ઉમર છડી લેકે હો ચોબદાર,
રહા હુએ નીગેહબાંન ઉનકે દુવાર.
આએ મીલને દોંનો હએં ફરઝંદ અલી,
કે ઉમરે અલી ઓર તાલીબ અલી.
સરાપરદે અંદરજે જને લગે,
ઉમરલી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
કહાં તુમ હો જાતે ઓર તુમ કોન હઓ,
ઈજાઝત બગેર તુમકો જાને ન દે.
ઉમરકો કહે દોનો શાહઝાદગાં,
હએં હમ દોનો ઝએનુલકે દેવરાં.
હમારેસે ઉનકો તો પરદા નહીં,
મના ક્યું તુ કરતા હમારે તઈ.
કહા હુકમ ઉનકા મએં જબ તક ન લું,
કે મએં કીસકો ઘરમેં સોજાને ન દું.
ખડે રખ વહાં પર વોહ દોનું વલી,
કહા જાકે આતે હએ ઈબને અલી.
અગર હો ઈજાઝત તો આવે હુઝુર,
વગર નહીં તો રખતા હું મએં ઉનકો દુર.
ઉમરસે કહી ઉનકો આને દેઓ,
તું આનેમેં ઉનકે મુઝાહીમ ન હો.

ઉમરને તબ ઉનકો કહા આનકર,
બીલાશુબહા બઓ તુમે ઘર અંદર.
ગએ દોનોં જેમે અંદર ખુશ ખીરામ,
ખડે હો અદબસે કીએ હએં સલામ.
મીલી ઉનસે ઝએતુન હોકર ખુશી,
દોનોં દેવરોંકો હએ બએઠો કહી.
રહે રાત સારી ઉસી બએપર,
કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
ચલે કુચ કર કર મદીનેસે વએ,
હએં હર રોઝ બતે સમંદરકે પએ.
કે મીઆદકા કીલ્લા ઔર શહેર ઘર,
દીખાઈ દીઆ દુરસે પેશતર.
કીલ્લે પર બે બએઠેથે દો દીદબાં,
મદીનેકે બનીબ દેખે નાગહાં.
એકાએક સો પએદા હુવા તબ ગુબાર,
દેખે ઉસને અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ બકે શાહકો હએ અપને સલામ,
કહા ચુંકે આતા હએ લશકર તમામ.
કીલ્લે સે ઉતરકર વોહ બોલા ખબર,
મદીનેસે આઈ હએ ફોજ બેશતર.
નીશાનોંસે હમકો હુવા આશકાર,
કે હએ ફોજ ઈસલામ બારા હઝાર.
યેહ સુનકર વોહ મીઆદ બાંધા કમર,
સલી ફોજ અપની વોહ તેયાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલ્લેસે ઉતર,
મુકાબીલ હુવા આકે સફ બાંધકર.

લીયા તીસ ઝઝકા કુદ નીઆદકા,
હોસાર આહની બલકે હોલા દકા.
ઈધરસેલી લશકર સહાબોંકા આન,
મુકાબીલ હુએ ખોલ દેકર નશાન.
સો મીઆદકી ફોજસે પહેલવાં,
એકાએક સો આયા પુકારા વહાં.
કે કોઈ મેરે આવે મુકાબીલ જવાં,
કે હો મરદુમીકા જો રખતા નશાં.
કીઆ અઝમ ઝએતુંને ઉનકે ઉપર,
કીયા અરઝ તાલીબ અલી આનકર.
કે તુમકો ન લાઝીમ હુએ સરદાર હો,
જઓ અએસે મુઝીકે કયું રૂબરો.
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરૂં,
દેઓ હુકમ મુજકો તો જાકર લડું.
કહી તબ હુએ ઝએતુન અએ નવનેહાલ,
કરો ઝરબ એકસે ઉસે પાએ માલ.
સો ઘોડા કુદા કર ગએ ઉસ ઉપર,
કીઆ ઉસને હમલા લીએ બર સીપર.
જનં ઉસકો તલવાર અએસી લગાએ,
કે ઘોડેસે ઉસકો ઝમીં પર ગીરાએ.
જો આકરકે લડતા વહાં પહેલવાંન,
વોહ તાલીબ અલી મારતે બેગુમાન.
જી દહેશત પડી ઉસકે લશકર મજે,
ન આએ કોઈ પહેલવાં સામને.
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર,
આઓ બીચ મએ દાન બોલા પુકાર.

બહોત પહેલવાં તુને મેરે ખપાએ,
મેરે હાથસે અબ તુ જાતા ન બચે.
યેહ કહેકર લગાયા વોહ શમશીરકું,
લગી ઉનકે સરપર બડે જોરસું.
ખડા કરકે સરમેં હુવા ઝખમ બચે,
ઘોડે પરસે ઢલકે સો તબ તીવરાએ.
ઉમર દઓડ ઘોડેકી પકડી લગામ,
ગએ લેકે લશકરમે જલદી તમામ.
ગઝબ હોકે ઝએતુન ઘોડા ઉઠાએ,
ગઈ શાહ મીઆદકે પેશાવાએ.
બોલા શાહ મીઆદ હએ કોન તુ?
તેરા નામ ક્યા હએ મુજે બોલ તુ?
કહી નામ મેરા મોહમદ હનીફ,
મએં આયા હું યાં અઝ મદીને શરીફ.
કહા ઉસને હમલા મેરે પર કરો,
ન અરમાન કુછ અપને દીલમેં ધરો.
કહી હમ તો અવલ ન કરતે હએં વાર,
કે જબ કીસીકા ન આવેંગે માર.
લગાઈ વોહ મીઆદને ઝુદ તેગ,
લગી વોહ સીપર પર ગઈ તુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવારકી હાથમેં,
મારા ફેંક ઉસકો ઉસી સાથમેં.
પસ આકર ગીરી વોહ ઝમીંકે ઉપર,
ઉઠાયા ઉમરને ઉસે દઓડ કર.
ઉમરકો કહા તબ સો મીયાદ સું,
પીઆદા લીઆ ક્યું મેરી મુઠ તું?

ઈસી મુઠ પર લાલ હીરે જડે,
જડલ જેશ કીમતકે ઉસપર ચડે.
ઉમરને કહા એ પડી તુર કર,
વોહી હક હએ ગેરા લેકીં લુટકર.
મીઆહેસે કહી મત યેહી કર ઝીકર,
ઘોડે સે ઉતર મુજહસે કુશતી તુ કર.
યેહ સુનતેહી ઉતરા વોહ ઘોડેસે કુદ,
ઉસી વકત ઝએતુંલી ઉતરી હએ ઝુદ.
લગી હોને કુશતી હએ દોનોમેં જે,
પછાડી હએ ઝએતુન મીઆદકી.
ગલેપર ખંજર ઉસકે રખી નીકાલ,
કહી બોલ કલમાં નબીકા ઈતાલ.
મુશરરફ હો ઈમાનસે તો ભલા,
વગર નહીં તો કાટુંગા તેરા ગલા.
કીઆ અરઝ ઉસને કે અએ શહેરવાર,
તેરા જનો દીલીસે હું ફરમાં ગુઝાર.
મએં તેરે દરસકા તો મુશતાક હું,
તેરે ઝોરકી મએં સીફત ક્યા કરૂં.
કહી તબ કે જતાહું કુછ કામપર,
દેખાવીંગા દીદાર ફીર આનકર.
કીસી તરેહ દીલમેં ન લાઓ ખીઆલ,
દીખાવીંગા ફીર આકે તુજહકો જમાલ.
શીતાબીસે કલમા નહીકા તુ બોલ,
સીદકસે સલી કુફલ દીલકે તુ ખોલ.
પડા ઉસને કલમાં મુસલમાં હુવા,
દીલો જાન ઉનપરસે કુરબાં કીઆ.

રખે લાકે હદીએ વોહ સુંકર કહી,
કે અબ હમ ઝરી માલ લેતે નહીં.
ફીરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કબુલ,
ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મલુલ.
કીલ્લે બીચ રહે અબ તુ આનંદસે,
લગા દીલકો અપને ખુદાવંદસે.
કે જાના હએ મુલ્હકો સમંદરકે પાર,
જઅેઠા રાજ કર તુ સાદા શાહેર યાર.
વોહ મીઆદ બોલા સુનો યા અમીર,
કે દી રાજ આદી બડા હએ શરીર,
બડી ફોજ લારી વોહ રખતા હએ પાસ,
વોહ આતા હએ મુલ્હપરકે હએજેહીરાસ.
વોહ હર સાલ જાતા હએ તારાજકર,
મેરે સાથ લડકર વોહ હએરાન કર.
મએં ઝર દેકે બચતા હું ઉસ હાથસે,
વોહ હર સાલ આતા હએ ઈસ ઘાતસે.
અગર વોહ સુનેગા હુવા દીનદાર,
વોહ જાતા ન છોડે મુજે ઝીનહાર.
સહેલ ગઝકા કદ હએ સો દીરાજકા,
વોહ દુશમન બડા હએ મેરા રાજકા.
કહી ચલ શીતાબીસે ઉસકે ઉપર,
કે ઉસકો મુસલમાં કરૂં મુદતર.
વોહ મીઆદ લે ફોજ અપની ચડા,
મુલકપર ઉસીકે જો દીરાજ થા.
દોનોં ફોજ મીલ કરકે જાતે મુદામ,
ગએ મુલ્કે દીરાજકો ખુશ ખીરામ.

કીએ દીદબાંનોંને ઉનકે નજર,
કે મીઆદ આતા હએ ચલકર ઈધર.
મુસલમાંકી લે ફોજ બારા હજર,
પીછે ઉસકે આતી હએ હોકે સવાર.
વોહ દીરાજ આદીકો બોલે ખબર,
કે મીઆદ આતા હએ તેરે ઉપર.
કહાં ફીર વોહ દીરાજ ઉનકો સંભાલ,
કે આવે યહાં ઉસકી કયા હએ મજાલ.
કહે સાથ ઉસકે હએ બારા હજાર,
મદદકો લે આતા હએ વોહ દીનદાર.
યેહ સુનતે હી દીરાજ હોકર તયાર,
ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર.
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ,
ખડા ઉસકા લશકરભી સફ બાંધ સબ.
પહેલવાંન દીરાજ આદીકા આ,
ખડા હોકે મએદાનમેં યું કહા.
કે લડનેકો લેજે મેરે રૂબરો,
પહેલવાંન જો કોઈ તુમ્હારેમેં હો.
હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદકું,
કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસું.
સો મીઆદને જાકે મારા ઉસે,
ઝરબ એક હીસે પછાડા ઉસે.
જો આતા થા કોઈ શાહે મીઆદપર,
વોહ હરગીઝ ન જાતા થા જીતા ઉધર.
ભી દહેશતસે મીઆદ કોઈ વહાં,
ન આતા થા મએદાનમેં પહેલવાં.

વોહ દીરાજલી સવાર હો ફીલ પર,
વોહ આને લગા શાહે મીઆદપર.
ઉસે દેખ લાગાહએ મીઆદ તબ,
કહા ઉનકે આગે વોહ અહવાલ સબ.
કે દીરાજ આદી સો શાહ ઝોરે હએ,
ઈસીકે બરાબર ન કોઈ ઓર હએ.
યેહ સુનતે હી ઝએતુન ઘોડા ઉઠા,
કે દીરાજ આદીકે હો પેશવા.
વહાંસે વોહ દીરાજને હાંક ફીલ,
હુવા વોહ મુકાબીલ હએ બેકાલોકીલ.
લગા ગુરઝ હાથીકો હુલા મગર,
હાથી સર ઉઠાયા હએ ઉનકે ઉપર.
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતુનને,
મારી આકે જહરા બડે ઝોરસે.
ઊંધે સર ગીરા ઉસકા હાથી વહાં,
પીઆદા હુવા શાહ દીરાજ વાં.
લી ઝએતુન ઘોડેસે અપને ઉતર,
લગી કરને કુશતી વહાં સરબસર.
પછાડી વોહ દીરાજ આદીકે તઈ,
બઐઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
કે કલમા કહે તો બચે તેરી જાન,
વગર નહીં તો મારૂં તુઝે બેગુમાન.
કહા ઉસને તુમ નામ અપના બતાઓ,
બઝાં ફીરતો દીદાર અપના બતાઓ.
મોહમદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન,
મઐં કહેતા હું તુઝકો મેરી બાત માન.

કે હએ મુલ્કુ જલા સમંદરકે પાર,
ફીર આકર દીખાઊં તુઝે મએં દીદાર.
કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર,
રખા લાકે વોહ બખશીશાં બેશુમાર.
કહા જબકે આઊંગા ફીર મએં ઈધર,
કબુલુંગા ઉસવકત તેરી નજર.
સલી ફીજ ઉસકી મુસલમાં હુઈ,
સરાપા ઉસીકો અમાં હો ગઈ.
કહા ઉસને અએ સરવરે દોજહાં,
કે મુશકીલ હુવા મુલ્કકો અંદર જહા.
કુહેર બાદ આદી હએ દુશમન કહા,
કે હએ સાઠ ગઝકા કદ ઉસકા બડા.
વોહ હરસાલ આતા હએ મેરે ઉપર,
મેં બચતા હું દેકર ઉસે માલો ઝર.
અગર વોહ સુનેગા હુવા દીન દાર,
વોહ આકર કરેગા મેરે પર જબર.
કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહંમ,
મીલાઊં તેરેસે ઉસે કર નરમ.
તીનોં લશકરાં કુચ કરકે વહાં,
કુહેરબાદ પર આએ હુએ બેગુમાં.
કીલ્લેપરસે દેખે હએં જો દીદબાં,
દીખે ફીજ દીરાજકી અલઅમાં.
પીછે ઉસકે દીરાજકી ફીજ હએ,
લી ઈસલામકી ફીજ દરમોજ હુએ.
કીઈ અરઝ જાકર કુહેરબાદસે,
કે આતા હુએ દીરાજ દીલ શાદસે.

હુએ હમરાહ ઉસકે સો મોઆઆદલી.
મુસલમાં મદદકો લે આતા સલી.
વોહ લશકર લી જલદીસે તઈઆર હો,
જમાઆ ફોજ લાકર હુવા રૂબરો.
દોનોં લશકરાં તબ સફેં બાંધકર,
હુવે મુસ્તઅદ જંગપર આન કર.
સો દીરાજ આદીને લેકુ રક્ષા,
કીઆ જકે મએદાનમેં યું નીદા.
પહેલવાંન જેને કરે આકે જંગ,
લડે આકે મેરેસે વોહ બેદરંગ.
કહેરબાદકી ફોજસે એક જવાં,
સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
કીઆ આકે હમલા સો દીરાજ પર,
લીઆ ઝુદ હમલા ઉકા બર સીપર.
મારા ઉસકો દીરાજને હએ વહાં,
પહેલવાન બર પુસ્ત ઘોડેસે જં.
મુકીલીલસી ઉસકે જે આતા અથા,
સો બેશક વોહ જાન અપની ખોતા અથા.
વહીં કહેરબાદ અપની બાંધા કમર,
ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજ પર.
સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
વોહ મએતુનસે અરઝ આકર કીઆ.
કે મેરેસે અબ એહ સંભાલા ન જાએ.
કોઈ પહેલવાં ઓર લેને બુલાએ.
યેહ સુન કરકે મએતુન કુરીઆગ હો,
ચલી જંગ કરનેકો તૈયાર હો-

કીઈ એક ઘોડેકો મએદાનમેં,
કહી અએ કહેરબાદ ઈસઆનમેં.
મેરે ઓર તેરેમેં કુશતી રહે,
દેખે કીસપે એઝદકી પુશતી રહે.
ઘોડેસે ઉતરકર મકાતીલ કરે,
ખુદા યાદ કર આજ કુશતી લડે.
યેહ સુનકર કહેરબાદ જુ બાદહો,
ખડા આકે ઝએ ઉનકે રૂબરો.
ઈધરસે જે ઝએતુન ડાલી કમંદ,
કઝારા હુઈ ઉસ ગલે બીચ બંદ.
લીઈ ખીંચકર વોહ કહેર બાદકો,
પછાડી હએ સાનીએ શદાદકી.
કહા ઉસને અએ સાહેબે બા કમાલ,
કહો નામ અપના બતાઓ જમાલ.
અજબ ઝોર બખશા હએ તુનકો ખુદા,
મુજકો લી તુમને દીઆ હએ ગીરા.
મોહમદ હનીફ નામ મેરા કહે
સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હએ.
ફીરંગા વહાંસે જબી કામ કર,
તલીઆ કરૂંગા તુજે બહેરવર.
મુજે રાહ દરીઆકી દે અબ બતા,
કીતની દુર હએ ઈસકા દે મુજ પતા.
મહાંસે વોહ એક સૌનકી આ રાહ હએ,
મસાફત વોહ એકદીનકી યા રાહ હએ.
કહે તબ જહાંઝકો કરી કર તયાર,
મેરી ફોજ સારી કરાદે સવાર.

બમુજબ કહેકે જહાઝાં મંગાએ,
કીનારેપે દરીઆકે પહોંચે હુએં જએ.
પડાયા હુએ કલમા કહેર બાદકો,
કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.
પડે તીનોં કલમાં મુસલમાં હુએ,
મીલેં આકે ઝએ તુંસે રૂખસત લીએ.
સરોપાવ દે ઉનકો રૂખસત કીઆ,
બઓ મુલક અપનેમેં ચુંકર કહા.
થોડે દીનકે બાદઝ મીલુંગા તુમેં,
અલી હમકો સોંપો ખુદાકો તુમે.
જહાઝોમેં વોહ સબ હુએ હુએં સવાર,
મઆ ફોજ અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ બાખુદાને સો આ ઈલતેમાસ,
કે એક રાહ નઝદીક હુએ બહોત પાસ.
કે ચાલીસ દીનમેં જહાઝાં લગેં,
વલે સાત આદી હુએં ઉસ રાહમેં.
જહાઝાં જે જાતે કીસીકે વહાં,
તો વોહ સાત આદી ડુબાવે કહાં.
કહે ગર વોહ આવે સમંદરકે બાજ,
પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કબાબ.
હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
ચલે જીસ તરફ હો તુમારી ખુશી.
કહી ખુબ ચાલીસ દીનકી જે રાહ,
ઉસી રાહ જાના હમેં ખ્વામખ્વાહ.
જે અલ કીસ્સા ખોલે ઉતે બાદબાં,
કે દરીઆમેં કીશતી કીએ સબ રવાં.

કે દરીઆકે અંદર અથા એક પહાડ,
લગે જા જહાઝા સો ઉસકે કીનાર·
કહા નાખુદાને હએ તબ આનકર,
કે સાતોં જે આદી સો હએં ઉસ ઉપર·
કહી તબ જહાંઝાં કીનારે લગાવ,
જબાં કહાં સોતે વોહ મુજકો બતાવ·
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહપર,
જહાઝોંસે ઉતરે વહીં ઝુદતર·
સોતે દેખે આદી વોહ ઉપર પહાડ,
દેખે હએં ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર·
કહી જા ઉમર ઈનકો જલદી જગાઓ,
મેરે સાથ લડનેકો ઈનકો લે આઓ·
ઉમરને હએ આદી દીઆ એક જગા,
જઝાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા·
વહીં ખીંચ ખંજર ચલાને લગે,
સો પહેલુંમેં ઉસકે ચુબાને લગે·
તલી ઉસને કરવટસે બાઝુ કીઆ,
આખેં ખોલ દેખા તો ખાદમ ખડા·
સીરાનેંસે અપને પકડ એક જ્હાર,
લગાઆ ઉમરકો જુહીં એક બાર·
ઉમર કુદ ઝએતુંકે આયા કને,
ગયા વાર ખાલી લગા લું મને·
વોહ ઝએ તુનકે તબ હુઆ રેબરી,
બોલા હએ કે આ મુજહસે કુશતી કરો·
વોહ ઝએ તુલનેલી ઉઠાકર ઉસે,
ઈરાદા કીઆ દીલમેં મારૂં ઈસે·

લગી હોને દોનોમેં કુશતી વહાં,
પછાડી હઝરે ઝએતું ઊસે બેગુમાં
કહી બોલ કલમાં બચે તેરી જાં,
વગર નહીં તો મારૂંગા તુજહકો યહાં.
સીદક લા મોહમદકા કલમા પડા,
દોનોં હાથ જોડે અદબસે કહા·
એક એકકી ઉમરને જગાઆ વહીં,
વોહ ઝએતુનનેલી પછાડી વહીં·
સાતોં આકે આદી મુસલમાં હુએ,
વોહ ઝજાર તોડે વકલમા કહે·
અરઝ તબ કીએ હમ તુમ્હારે ગુલામ,
બતાઓ હમે કયા તુમારા હએ નામ·
હમારેસે આદી પછાડે તુમેં,
અબ દીદાર અપના દીખાઓ હમેં·
અલી શાહ પરીજન હએ જના ઝરૂર,
વહાંસે મએં આકર કરૂંગા સુરૂર·
કહે હએ વોહ આદી કે ફીરચા પરી,
હુકમ કર બીઠાઈ હએ ચોક ધરી·
કીસીકા જહાઝ ઈધર આવે કહીં,
તો અલબતા ઉસકો ડુબા દો વહીં
ચલી અબ ચલેં હમ તુમારે સંગાત,
જહાઝાં પકડકર હુએ હાથો હાથ·
જહાંઝોંપે બએઠી વોહ ઝએતું તલી,
વોહ હમરાહ હુએ સાત આદી સતી·
ગએ જબ જહાઝાં સમં દરકે પાર,
ઉધરકે લગે જાકે દરિઆ કીનાર·

સાતોં આદીઓંકો તો રૂખસત દીએ,
ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.
લગાએ વહાં પરદે ખેમેં તમામ,
ઉસી જાપે લશકરને કીતા મુકામ.
ખબર શાહ પરીકો વોહ પહોંચી વહા
કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.
વઝીરકો વોહ લેજા ખબરદાર હો,
બુલા લાઓ ઉસકો મેરે રૂબરો.
વઝીર વોહભી ચલકરકે આયા વહાં,
લગા જાને ખેમેં અંદર બેગુમાં.
ઉમર વહાંપે ઉસકા મુઝાહીમ હુવા,
વઝીરને ઉસીકો હએં સુકર કહા.
પરી હું હમારેસે પરદા નહીં,
તું કયું રોકતા હએ હમારે તઈં.
મએં હું શાહ પરીકા જો ખાસા વઝીર,
બુલાને કો આયા હું હોકર સફીર.
ઉમરને કહા તુમ ખડે રહો યહાં,
હુકુમ લા બુલાઉં તુમારે તઈં.
ઉમરને કીયા અરઝ ખેમેંમેં જા,
વઝીર શાહ પરીકા ખડા દરપે આ.
ઝએ તુને ગુસલ કરકે કપડે નીકાલ,
લીબાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ.
બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો,
ગઈ શાહ પરીકે હુઈ રૂબરો,
છુપાઈ થી ચાદર ઉને સરસે તીં,
મીલી જાકે ઝએ તું નંગે સરસે તીં.

કીઆ જકે શાહે પરીકો સલામ,
પુછયા ઉસને કયા હએ સુના તેરા નામ·
ઝએતું નામ મેરા બફુ મુસતફા,
મુજે લેજે યાં તક અલી મુરતુઝા·
નબી નામ સુનકર વોહ લેબ દરદ,
પુછા ઉસને ઝએતુનકો તબ હએ ઝદ·
શીતાબીસે જા ઉસકો મેરે હુઝુર,
લે જાનેકો આઈ હએ ચલકર ઝરૂર·
મોહમદ હનીફાકા સુનો તુમ બયાં,
ઉઠા કરકે લાઈ ઉસે નીમજાં·
વોહ હર રોઝ કહેતી અમીરકુ જેઆ,
જે મુજસે મીલો તો કરૂં મએં દવા·
મોહમદ હનીફ ઉસકો કહેતે પુકાર,
કે યેહ કામ મુજસે ન હો ઝીન હાર·
ઈસીવાસ્તે વોહ ન કરતી દવા,
અમીરકો ઝખમે બડા દરદ થા·
રહી ઉનમેં બાકી રકમ એક જાં,
બહોત દરદ ઉનકો કીઆ નાતવાં·
સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
રખી બાપકે રૂબરૂ બેદી રંગ·
વોહ ઝએતુનકે તબ હવાલે કીઆ,
કે ખાવીંદ તેરા હએ ઈસકો લેજા·
દેખી જબકે ઝએતુન અમીર નાતવાં,
પડા બેખબર હએ હુઆ નીમજાં·
તસદ્દુક પલંગપર હો ગીરઆં હુઈ,
ઈસી ગમકે અંદર વોહ ઝીરીઆં હુઈ·

કીઆ અરઝ અએ સાહેબે તખ્તો તાજ,
કે દુનીઆમેં ઈસકા નહીં હએ ઈલાજ.
અગર ઈસ મુલકમેં હો ઈસકી દવા,
તો કરતા હએ વાજબ તુમનપર રવા.
હોવે તુમસે રાઝી સો શેહે નબી,
હોવે શાદમાં સુનકે હઝરત અલી.
કીઆ હુકમ પરીઓંકો યું કર હએ શાહ,
કે લાઓ ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
વોહ લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા,
શફા દેગા ઉસકે અસરસે ખુદા.
કરે હકતઆલા જો અપના કરમ,
હોવે તીન પટ્ટીમેં અચ્છા ઝખમ.
પરીઓંને યેહ સુન કરકે લાયા વોહ ઘાંસ,
વોહ બાંધે હએ ઉસ ઝખમકે આસપાસ.
બઆંતીન દીનકે બંધે દુસરી,
છે દીન પીછે પટ્ટી રખે તીસરી.
નવે દીન ઝખમકો દેખે વોહ તો કયા,
ઝખમ ઈતની મુદતમેં અચ્છા હુઆ.
હડીસે હડી ઓર મીલા ગોસ્ત ગોસ્ત,
ઉપરસેલી પએદા હુવા ઉસકે પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએતુન કીઆ વહાં મુકામ,
અમીરકો ઝીઆઆં ખીલાયાં તમામ.
આઉ તનમેં તાકત ચડા મુંહપે નુર,
હુઆ જસ્મ તાઝા ગઆ દરદ દુર.
જએસા પેશતરથા ઉન્હોંકા બદન,
હુવા ઉસ્સે મોટા હએ દુતા બદન.

વહીં શાહ પરીસે વોહ રૂખસત લીએ,
બહોત ઉસને તોહફે વ હદીએ દીએ.
અમીરનેભી હથીઆરાં સબ બાંધકર,
ઝએતુનકે બીઠાએ હએ પરદે અંદર.
જહાઝોંપે અસવાર હોકર ચલે,
સાતોં આદમીઓંસે હએ આકર મીલે.
મોહમદ હનીફ આદીઆં દેખકર,
પુછે ક્યા બલા હએ કહો તુમ ઉપર.
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં,
ઝએતુનને પછાડે હએ સબ આદીઆં.
મુસલમાં કીએ સબકો લા દીનમેં,
યેહ આતે હએં મીલને તુમ્હારે કને.
મોહમદ હનીફકો તો હએરત હુવા,
કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
ઝએતુંકો તુ બખશા અજબ હએ યેહ ઝોર,
અએસેહી કીતોંકે વોહ પંજે મરોડ.
પછાડે કીએ ઉનકો અપને ગુલામ,
યેહ હએં ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
સાતોં આદમીઓંને કીએ આ સલામ,
કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હમનકો દીખાદો તુમ અપના જમાલ,
કે હએ શોક દીદાર હમકો કમાલ.
ઉમરસે પુછા કે યેહ કહેતે હએં ક્યા?
અભી ઈન ઝબાંસે તુમેં પુછતા.
ઉમરને કહા કી હએ ઝએતું કરાર,
દીખાવેંગા આકરકે અપના દીદાર.

દરસ દેખને કો યેહ આએ ઈતાલ,
દીખાઓ અમીર અબ ઈન્હોંકુ જમાલ.
અમીરને નીકાબ અપને મુહસે ઉઠાએ,
વોહ સાતોંકો દીદાર અપના દીખાએ.
વોહ દેખે અમીરકો હુએ ખુશ ને હાલ,
હએ તેરીહી કુદરત ઈલાહી કમાલ.
તબક મોતીયોંકે વોહ લરલર સુજ્હો,
જ્હાઝોંમેં લરને લગે શાદ હો,
ઉમરને કહા તુમકો ભારી લગે,
તો લાઓ ભરૂં અપની ઝંબીલમેં.
આધા માલ ઉસસે રખા વોહ ઉમર,
રખા હએ સો ઝંબીલમેં ડાલકર.
સોરબ માલો ઝર વોહ અમીરકે હુવે,
હુવે બાદ રૂખસત વોહ સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબ યું અપને સંગાત,
કે અએ એક મઅેં તુમકો કહેતાહું બાત.
દેખે જીસકા દીદાર તુમ સબ જને,
વોહ ઓરત હએ ઉસકી પછાડી તુમે.
ખીજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
કહીં યેહ કીસીસે ન કરના ઝીકર.
કહા જબકે આઉંગા ફીર મઅેં ઈધર,
કબુલુંગા ઉસ વક્ત તેરી નઝર.
સલી ફીજ ઉસકી મુસલમાં હુઈ.
સરાપા ઉસીકો અમાં હો ગઈ.
કહા ઉસને અએ સરવરે દીજહાં,
કે મુશકીલ હુવા મુઝકો અંદર જહાં.

કહેરબાદ આદી હુએ દુશમન કહા,
કે હુએ સાઠ ગઝકા કદ ઉસકા બડા.
વોહ હરસાલ આતા હુએ મેરે ઉપર,
મએં બચતા હું દેકર ઉસે માલો ઝર.
અગર વોહ સુનેગા હુવા દીનદાર,
વોહ આકર કરેગા મેરેપર જબર.
કહા અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
મીલાઓ તેરેસે ઉસે કર નરમ.
તીનોં લશકરાં કુચ કરકે વહાં,
કહેરબાદ પર આએ હુએં બેગુમાં.
કીલેપરસે દેખે હુએં જો દીદબાં,
દેખે ફોજ દીરાજકી અલઅમં.
પીછે ઉસકે દીરાજકી ફોજ હુએ,
ભી ઈસલામકી ફોજ દરમોજ હુએ.
કીઈ અરઝ જાકર કહેરબાદસે,
કે આતા હુએ દીરાજ દીલશાદસે.
હુએ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદલી,
મુસલમાં મદદકો લે આયા સલી.
વોહ લશકર ભી જલદીસે તઈઆર હો,
જમઆ ફોજ લાકર હુવા રૂબરો.
દોનોં લશકરાં તબ સફેં બાંધકર,
હુવે મુસતઅદ જંગપર આનકર.
સો દીરાજ આદીને લેકર રઝા,
કીઆ જાકે મએદાનમેં સું નીદા.
પહેલવાન લેજે કરે આકે જંગ,
લડે આકે મેરેસે વોહ બેદીરંગ.

કહેરબાદકી દીનસે એક જવાં,
સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
કીઆ આકે હમલા સો દીરાજપર,
લીઆ ખુદ હમલા ઉડા બર સીપર.
મારા ઉસકો દીરાજ ને હુએ વહાં,
પહેલવાન બરખુશાત ઘોડેસે જાં.
મુકાબીલલી ઉસકે જો આતા અથા,
સો બેશક વો જાન અપની ખોત અથા.
વહીં કહેરબાદ અપની બાંધા કમર,
ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજપર.
સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
વોહ ઝએનુનસે અરઝ આકર કીઆ.
કે મેરેસે અબ યેહ સંભાલા ન જાએ,
કોઈ પહેલવાં ઓર લેજે બુલાએ.
યેહ સુનકરકે ઝએનુન હુશીઆર હો,
ચલી જંગ કરનેકો તૈયાર હો.
કીઈ એડ ઘોડેકો મએદાનમેં,
કહી અએ કહેરબાદ ઈસઆનમેં.
મેરે ઓર તેરેમેં કુશતી રહે,
દેખે કીસપે એઝદકી ખુશતી રહે.
ઘોડેસે ઉતરકર મકાતીલ કરે,
ખુદા યાદ કર આજ કુશતી લડે.
યેહ સુનકર કહેરબાદ ખુંબાદ હો,
ખડા આકે ઝએનુનકે રૂબરૂ.
ઈધરસે જો ઝએનુન ડાલી કમંદ,
કઝારા હુઈ ઉસ ગલે બીચ બંદ.

જોઈ ખીંચકર વોહ કહેરબાદકો,
પછાડી હુએ સાનીએ રાદદાદકો.
કહા ઉસને એએ સાહેબે બાકમાલ,
કહો નામ અપના બતાવો જમાલ.
અઝબ જોર બખશા હુએ તુમકો ખુદા,
કે મુજહકોલી તુમને દીઆ હુએ ગીરા.
મોહમદ હનીફ નામ મેરા કહે,
સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હુએ.
ફીરે વહાંસે જબી કામ કર,
તલી આકરેંગા તુમ્હે બહેરાવર.
મુજ્હે રાહ દરીઆકી હે અબ બતા,
કીતની દુર હુએ ઈસકા દે મુજ પતા.
યહાંસે વોહ એક રોઝકી રાહ હુએ,
મસાફત વોહ એક દીનકી યા શાહ હુએ.
કહે તબ જહાઝાં કઈ કર તઈઆર,
મેરી ફોજ સારી કરાદે સવાર.
બમુજબ કહેકે જહાંઝાં મંગાએ,
કીનાપે દરીઆકે પહોંચે હુએં જએ.
પડાયા હુએ કલમાં કહેર બાદકો,
કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકી.
પડે તીનોં કલમાં મુસલમાં હુએ,
મીલે આકે ઝએવુંસે રૂખસત લીએ.
સરોપા દે ઉનકો રૂખસત કીઆ,
જાઓ મુલક અપનેમેં સુકર કહા.
થોડે દીનકે બાદઝ મીલુંગા તુમે,
અલી હમકો સોંપો ખુદાકો તુમે.

જહાઝોંમેં વોહ સબ હુએ હુએ સવાર,
મગ્રા દીજ અસવાર બારા હજાર.
કીઆ નાખુદાને સો આ ઈલતે માસ,
કે એક રાહ નઝદીક હુએ બહોત પાસ.
કે ચાલીસ દીનમેં જહાઝાં લગેં,
વલે સાત આદી હુએ ઉસ રાહમેં,
જહાંઝાં જો જાતે કીસીકે વહાં,
તો વોહ સાત આદી ડુબાવે કહાં.
કહે ગર વોહ આવે સમંદરકે બાબ,
પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કબાબ.
હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
ચલે જસ તરફ હો તુમ્હારી ખુશી.
કહી ખુબ ચાલીસ દીનકી જો રાહ,
ઉસી રાહ જાતા હમેં દેખાય ખ્વાહ.
જો અલ કીસ્સા બોલે ઉને બાદબાં,
કે દરીઆમેં કીશતી કીએ સબ રવાં.
કે દરીઆકે અંદર અથા એક પહાડ,
લગે જ જહાઝાં સો ઉસકે કીનાર.
કહા નાખુદાને હુએ તજર આનકર,
કે સાતોં જે આદીસો હુએં ઈસ ઉપર.
કહી તબ જહાઝાં કીનારે લગાવ,
જઝાં કહાં સોતે વોહ ખુલ્હકો બતાવ.
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહ પર,
જહાઝાંસે ઉતરે વહીં ઝુદતર.
સોતે દેખે આદી વોહ ઉપર પહાડ,
દેખે હુએં ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર.

કહી જબ ઉમર ઈનકો જલદી ભગાઓ,
મેરેસાથ લડનેકો. ઈનકો લે આઓ.
ઉમરને હઓઆઆદી દીઆ એક લગા,
જબઝાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા.
વહીં મોચ ખબર ચલાને લગે,
સો પહેલુંમેં ઉસકે સુબાને લગે.
તલી ઉસને કરવટસે બાજુ દીઆ,
આંખોં ખોલ દેખા તો આદમ ખડા.
સીરાજેસે અપને પકડ એક જહાર,
લગાયા ઉમરકો જુહીં એક બાર.
ઉમર કુદ ઝઅેલુંકે આયા ઉધર,
ગયા વાર ખાલી લગા તું ભને.
વોહ ઝઅેતુનકે તબ કુવા કે બસે,
બોલા હસે કે આ મુઝસે કુશ્તી કરો.
વોહ ઝઅેતુનનેભી ફીકર ઉસે,
ઈરાદા કીઆ દીલમેં મારૂં ઈસે.
લગી હોને દોનોંમે કુશ્તી વહાં,
પછાડી હસે ઝઅેતું ઉસે બેરુમાં.
કહી બોલ કલમાં બસે તેરિ જાં,
વગર નહીં તો મારૂંગા તુઝકો યહાં.
સીદક ભા મોહમદકા કલમા પડા,
દોનોં હાથ જોડે અદબસે કહા.
યકાયક ઉમરને લગાયા વહીં,
વોહ ઝઅેતુનનેભી પછાડી વહીં.
સાતોં આકે આદી મુસલમાં હુએ,
વોહ ઝુબ્બાર તોડે ન કલમા કહે.

અરઝ તબ કીએ હમ તુમ્હારે ગુલામ,
બતાઓ હમેં ક્યા તુમ્હારા હએ નામ.
હમારેસે આદી પછાડે તુમેં,
અબ દીદાર અપના દીખાઓ હમેં.
અલી શાહ પરીકન હએ બનાઝરૂર,
વહાંસે મએં આકર કરૂંગા હુઝુર.
કહે હએં વોહ આદી કે કીરચા પરી,
હુકમ કર બીઠાએ હએ ચૌકી ધરી.
કીસીકા જહાઝ ઈધર આવે કહીં,
તો અલબતા ઉસકો ડુબાદે વહીં.
ચલો અબ ચલેં હમ તુમારે સંગાત,
જહાઝાં પકડ કર હુએ હાથોહાથ.
જહાઝાંપે બએઠી વોહ ઝએતું તલી,
વોહ હમરાહ હુએ સાત આદી સલી.
ગએ જબ જહાઝાં સમંદરકે પાર,
ઉધરકે લગે જાકે દરીઆ કીનાર.
સાતોં આદીઓંકો તો રૂખસત દીએ,
ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.
લગાએ વહાં પરદે ખેમે તમામ,
કીસી જાપે લશકરને કીતા મુકામ.
ખબર શાહ મરીકો વોહ પહોંચી વહાં,
કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.
વઝીર કો કહે લેબ ખબર દાર હો,
જુલા લાઓ ઉસકો મેરે રૂબરો.
વઝીર વોહ જો લશકરકે આયા વહાં,
લગા જાને ખેમે અંદર લેરૂમાં.

ઉમર વહાંપે ઉસકા સુઝાહીમ હુવા,
વઝીરને ઉસીકો હએ સુંકર કહા.
પરીકો હમારેસે પરદા નહીં,
તુ ક્યું રોકતા હએ હમારે તઈ.
મએં હું શાહે પરીકા બે ખાસા મશીર,
બુલાનેકો આયા હું હોકર સફીર.
ઉમરને કહા તુમ ખડે રહો યહીં,
હુકમે લાબુલાઊં તુમ્હારે તઈ.
ઉમરને કીઆ અરઝ જેમેમેં બા,
વઝીર શાહે પરીકે ખડા દરપે આ.
ઝએ તુને ગુસલ કરકે કપડે નીકાલ,
લીબાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ.
બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો,
ગઈ શાહે પરીકે હુઈ રૂબરો.
છુપાઈથી ચાદર ઉને સરસેતી,
બોલી બકે ઝએતુન નંગે સરસેતી,
કીઆ બકે શાહે પરીકો સલામ,
પુછા ઉસને ક્યા હએ સુના તેરા નામ.
ઝએતુન નામ મેરા બકુ મુસતરહા,
મુજ્હે લેબે યાં તક અલી સરતુઝા.
નબી નામ સુનકર વો લેબ દરી ..,
પુછા ઉસને ઝએતુનકો તબ હએ ઝુ
કહાં ગઈ તુમ્હારે હએ સરકી ચદર,
કહી હએ ગેહ બેટી તુમ્હારીકે ઘર.
બુલાકર કીઆ ઉસ પરીપર ગઝબ,
કે આદમકો લાઈ હએ તુ કહે હે અજ્ઞ.

શીતાબીસે લા ઉસકો મેરે હુઝુર,
લે જનેકો આઈ હએ ચલકર ઝરૂર.
મોહમદ હનીફકા સુનો તુમ બયાં,
ઉડા કરકે લાઈ ઉસે નીમજાં.
વોહ હર રોઝ કહેતી અમીરકુ જે આ,
જે મુજસે મીલો તો કરૂં મઅેં દવા.
મોહમદ હનીફ ઉસકો કહેતે પુકાર,
કે યેહ કામ મુઝસે ન હો ઝીનહાર.
ઈસી વાસતે વોહ નકરતી દવા,
અમીરકો ઝખમસે બડા દરદ થા.
રહી ઉનમેં બાકી રકમ એક જાં,
બહોત દરદ ઉનકો કીઆ નાતવાં.
સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
રખી બાપકે રૂબરૂ બે દીરંગ.
વોહ ઝએતુનકે તજ હવાલે કીયા,
કે ખાવીંદ તેરા હએ ઈસકો લેજા.
દેખી જબકે ઝએતુંન અમીર નાતવાં,
પડા બે ખબર હએ હુઆ નીમજાં.
તસદુક પલંગ પર હો ગીરીઆં હુઈ,
ઈસીગમમેં વોહ સીના બીરીઆં હુઈ.
કીઆ અરઝ અએ સાહેબે તખ્તો તાજ,
કે દુનીઆમેં ઈસકા નહીં હએ ઈલાજ.
અગર ઈસ મુલકમેં હો ઈસકી દવા,
તો કરના હએ વાજબ તુમનપર રવા.
હોવે તુમસે રાઝી સો રૂહે નબી,
હોવે શાદમાં સુનકે હઝરત અલી.

કીયા હુકમ પરીઓંકો ચુંકર હુએ શાહ,
કે લાઓ ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
વોહ લાકર કે જલદી કરો તુમ દવા,
શફા દેગા ઉસકે અસરસે ખુદા.
કરે હકતઆલા જો અપના કરમ,
હોવે તીન દીનમેં અછા એહ ઝખમ.
પરીઓંને યેહ સુનકરકે લાયા વોહ ઘાંસ,
વોહ બાંધે હુએં ઉસ ઝખમકે આસપાસ.
બઝાં તીન દીનકે બંધે દુસરી,
છે દીન પીછે પટી રખે તીસરી.
નવેં દીનઝખમકો દેખે વોહ તો ક્યા,
ઝખમ ઈતની મુદતમેં અછા હુઆ.
હડીસે હડી ઓર મીલા ગોસ્ત ગોસ્ત,
ઉપરસેલી પએદા હુવા ઉસકે પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએ તુન કર વહાં મુકામ,
અમીરકો ગીઝાયાં ખીલાઈ તમામ.
આઈ તનમેં તાકત ચડા મુંહપે નુર,
હુઆ જીસ્મ તાઝા હુવા દરદ દુર.
જએસા પેશતર થા ઉન્હોંકા બદન,
હુવા ઉસ્સે મોટા હુએ દુના બદન.
વહીં શાહ પરીસે વોહ રૂખસત લીએ,
બહોત ઉસને તોહફે વ હદીએ દીએ.
અમીરને લી હથીઆરાં સબ બાંધકર,
ઝએતુંકો બીઠાએ હુએં પરદે અંદર.
જહાઝોંપે અસવાર હોકર ચલે,
સાતોં આદીયોંસે હુએ આકર મીલે.

મોહમદ હનીફ આદીઆં દેખકર,
પુછે ક્યા બલા હએ કહો તુમ ઉમર.
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં,
ઝએહુંને પછાડે હએં સબ આદીઆં.
મુસલમાં કીએ સબકો લા દીનએં,
યેહ આતે હએ મીલને તુમ્હારે કને.
મોહમંદ હનીફકો તો હએરત હુવા,
કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
ઝએહુંનકો તું જાનેશા અજબ હએ યેહ ઝોર,
અએસેહી કીતનોંકે વોહ પંજે મરોડ.
પછાડી કીઆ ઉનકો અપને ગુલામ,
યેહ હએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમાંમ.
સાતો આદીઆંને કીએ આ સલામ,
કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હમનકો દીખાદો તુમ અપના જમાલ,
કે હએ શોકે દીદાર હમકો કમાલ.
ઉમરસે પુછા કે યેહ કહેતે હએં ક્યા?
સલીઈને ઝબાંસે તુમે પુછના.
ઉમરને કહા કી હએ ઝએવું કરાર,
દીખા ઊંગા આકરકે અપના દીદાર.
દરસ દેખનેકો યેહ આએ ઈલાલ,
દીખાઓ અમીર અબ ઈન્હોકો ઝમાલ.
અમીરને નીકાબ અપને રૂખસે ઉઠાએ,
વો સાતોં કો દીદાર અપના દીખાએ.
વોહ દેખે અમીરકો હુએ ખુશ નેહાલ,
હએ તેરીહી કુદરત ઈલાઈ કમાલ.

તબક મોતીઓંકે વોહ લરલર સબો,
જહાઝોંમેં લરને લગે શાદ હો.
ઉમરનેં કહા તુમકો ભારી લગેં,
તો લાઓ લરૂં અપની ઝંબીલમેં.
આધા માલ ઉસ્સે રખા વોહ ઉમર,
રખા હએ સો ઝંબીલમેં ડાલકર.
સો રખ માલો ઝર વોહ અમીરકે કને,
હુવે બાદ રૂખસત વોહ સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબસું અપને સંગાત,
કે અએ એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
દેખે જીસકા દીદાર તુમ સબ જને,
વોહ ઓરત હએ ઉસકી પછાડી તુમેં.
ખજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
વહીં યેહ કીસીસે ન કરતા ઝીકર.
સલી ખલક સુનકર હસેંગી હમીં,
કે આદયોંકી ઓરત પછાડી ઝમીં.
ઉમરને કહા તુમકો અએ આદીઓં,
મએં કહેતાહું જો ખોલકરકે બયાં.
કે હીરે જવાહીર મોતી ઓર લાલ,
ઉમરકી યેહ ઝંબીલમેં લરકે ડાલ.
કરો ગર રઝામંદ મેરે તઈં,
કે યેહ બાત હરઝીઝ કરૂંગી નહીં.
ઉમરકો બીઠાએ જહાઝાં ઉપર,
ચલાએ જહાઝાં ઉસી વક્તપર.
દરીઆ ચીરકે આએ જલી શાહેર પાસ,
મલે જાએ દરીઆ કીનારેકે પાસ.

જહાંઝોંસે ઉતરે કીએ વહાં મુકામ,
કહેરબાદકે મુલકમેં વસ્સલામ.
કહેરબાદ આયા હએ સુનકર ખબર,
અમીર હીરકે આએં બફેત હો ઝરૂર.
વોહ દીદાર આકર કીઆ હએ સવાલ,
પુછે યા ઉમર ક્યા યેહ કરતા હએ હાલ.
ઉમર બોલા ઝએતું પછાડી ઈસે,
ફુરૂર તોડ બાહેર નીકાલી ઈસે.
કીયાથા અરઝ આન અપના જમાલ,
દીખોઓ મુજ્હે તુમ એએ સાહેબ કમાલ.
કરી હએ ફીર આનેકા ઈસસે કરાર,
દીખાઓ તુમેં ઈસકો અપના દીદાર.
અમીર ઉસકો દીદાર અપના દીખાએ,
સરાપા મંગા કર ઉસીકો બંધાએ.
બહોત પેશકશ ઔર બહોત માલોઝર,
અમીરકે કીઆ ઉસને લાકર નઝર.
કબુલા અમીરને ઝરો માલકો,
લીએ ઉસસે રૂખસત સો ખુશહાલ હો.
ઉમરને કહેરબાદકે સાથ જા,
કહે કાનમેં ઉસકે યેહ બાત જા.
ન રખ ખ્યાલ અપને તુ બાતીર શરીફ,
કે મુલકો ગીરાએ મોહમદ હનીફ.
જને તુજ્હ પછાડી હએ વોહ ઉસકી ઝન,
યેહ ખાવીંદ હએ ઉસકા શમશીર ઝન.
કહા તબ ઉસીકો ઉમરને વહીં,
કે જનો ગઈથી વોહ ઉસકે તઈં.

ફીરી લેકે ઉસકો મદીનેકે તઈં,
હે લેકર ચલી ઉસ મદીનેકે તઈં.
યેહ સુનકર હુવા તબ બહોત શરમિંદા,
કીયા અરઝ વોહ શું ઉમરકો નીદા.
મેરી આબરૂમેં પડેગા ખલલ,
હમેશા જહાંમેં રહુંગા ખીજલ.
કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તુ,
તો મઅંલી રખુંગા તેરી આબરૂ.
કરે જબ તુ ખુરસંદ મેરે તઈં,
તો યેહ બાત હરગીઝ ન બોલું કહીં.
ઉમરકો દીઆ ઉસને ફુન પંજ હજાર,
ડાલે અપની ઝંબીલ અંદર અપાર.
વોહ મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર,
પહોંચે મુલક દીરાજકો બઅે કર.
વોહ દીરાજ આયા હુએ દોડા વહીં,
કીઆ આકે મુજરા હુએ ઉસકે તઈં.
કીઆ આકે દીદારકા હુએ અરઝ,
દીખાવો વોહ ચહેરા મુજે ચલ ગરઝ.
કીઆ અરઝ આકરકે મુજકો બતાઓ,
ઉમરને કહા તુમ ઈસે મુખ દીખાઓ.
કીઆથા સો ઝઅેતુનને વાઅેદા,
સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી ફાઅેદા.
દીખાયા ઉસકો મુબારક લીકા,
હુવા દેખ ખુરરમ હુએ બે ઈનતેહા.
બહોત માલો ઝર ઔર તહાએફ મગર,
લે આકર કીઆ હુએ વોહ શાહે નઝર.

મંગાકર દીઆ ઉસકો સીરપાવ ઝર,
કહા જા બરાબર જે ઉસકે ઉમર.
કહે કાનમેં જાકે દીરાજકે,
કે એક બાત કહેતા હું સુન કાન દે.
વોહ ઈસકી થીબીબી ગીરાઈ તુજ્હે,
સહી કહે સુનાતાહું મઅેં આ તુજ્હે.
વોહ ઝએતુન જે ઉનકી ઔરત અથી,
ઝમીંપર તુજ્હે વોહ પછાડી અથી.
કહા સુનકે દીરાજને યું મગર,
કે યેહ બાત કીસ્સે તુ ઝાહેર ન કર.
ઉમરને કહા કુછલી ઈનઆમ દે,
તો યેહ રાઝ આલમસે મખફી રહે.
વગર નહીં તો બોલુંગા સબકે હુઝુર,
ભરમ જાએ તેરા મુલકમેં ઝરૂર.
દીઈ ઉસને મોહોરાં તબ ચાલીસ હઝાર,
ઉમરકો કહા ખુશ હો અએ દીન દાર.
ઉમર ડાલ ઝંબીલ અંદર ચલે,
સો લશકરમેં અપને વહીં જા મીલે.
ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ,
સો મીઆદકે મુલક પહોંચે શીતાબ.
વોહ સુનતેહી મીઆદલી દોડકર,
કીઆ આકે મુજરા વહીં આનકર.
વોહ આતે હી દીદાર માંગા વહાં,
અમીર ઉસકો બુલવા દીઆએ અયાં.
રબ ઉસને હદીએ વ ઝર લાએકર,
અમીરને કબુલે ખુશી હોએકર.

દે સરપાવ પોશાક મીઆદકો,
કીઆ ઉસકો રૂખસત ઉસી વકત થો.
ઉમરલી ગએ ઉસકી દરબાર લગ,
કહા કાનમેં ઉસકે હોકર અલગ.
જને યુદ્ધ પછાડી વોહ ઓરત અથી,
યેહ ખાવીંદ ઉસકા સુનો યેહ સચી.
કીઆ દીલમેં અફસોસ મીઆદને,
ન કરતા ઝીકર યા ઉમર કીસકને.
ઉમરને કહા તબ યેહ મીઆદકો,
અગરચે કરે દીલ મેરા શાદ તો.
કરેગા અગર તુ નઝર માલો ઝર,
રખું લાજ તેરીલી મએ થામકર.
ઉમરકો દીઆ માલ દો સો મોહોર,
ચલા ડાલ ઝંબીલ અંદર ઉમર.
ચલે આએ જલદી અમીરસે મીલે,
અમીરલી વહાંસે હો રાહી ચલે.
કહીં જાકે પહોંચે હએ વોહ આનકર,
કીઆ ઉસને ઉસજા મુકામ આનકર.
સો એક રાહ જાનીબ મદીનેકી થી,
દુયમ રાહ શાહેર ઈરમકી ચલી.
સફરકા વહાંસે કીઆ જો હીસાબ,
બરસ સાત ગુઝરે થે મુજબ હીસાબ.
પહોંચે જાકે ઘરકો કહે યા અમીર,
અમીરને જવાબ યું દીઆ બેનઝીર.
મદીનેકી જાનીબ દી ખાઈ કસમ,
કરે કસદ મએ મુલકે શાહે ઈરમ.

સહાબોંકો ઉમેદ ઘરકો જનેકી થી,
કે હમ મીલ મદીનેકો જાવેં સલી.
સુને જબ હકીકત લીખે સબનેં ખત,
રવાના મદીનેકો કરના ફકત,
દેખે જાકે આગે સુલક શાહ ઈરેમ,
હમારે લીએ યેહ હુવા હએ હુકમ.
સહાબોંકે ખત સબ જમઆ એકજા,
વોહ દેકર ઉમરકો રવાના કીઆ.
અરઝદાશત પદરકે અમીરને લીખે,
લી અહેવાલ સારા ઝબાની કહે.
ઉમર જલદતર હો મદીનેકો આએ,
ખુતુતાં ઘરોંમેં સબોંકે પહોંચાએ.
વોહ હઝરત અલીકો અરઝદાશત દે,
ઝબાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
સલી ખતકો અપને પડાને લગે,
યેહ અહેવાલ સબકો સુનાને લગે.

પહોંચના મોહમદ હનીફકા શહેરે ઈરેમ મેં, ઔરજંગ કરના શાહે ઈરમસે.

સુનો તુમ યહાં દાસતાને અમીર,
ઉમરકો રવાના કીએ જબ અમીર.

ચલે કુચ દર કુચ હુએ શહેર ચાર,
સવારાં લે હમરાહ બારા હઝાર.
પહોંચે જા ઈરમકે હુએં કીલેકે પાસ,
સુના શાહ ઈરમ દીલમેં ખાયા હીસાસ.
એહેલકાર શાહકો દીએ જા ખબર,
કે અછા હો આઆ હુએ વોહ શેર નર.
સવારાં હુએં લાયા વોહ બારા હઝાર,
ફખરકો કરેંગે વોહ આ કારઝાર.
શબાશાત વોહ ફોજં મીલાકર ઉને,
કીઆ જાકે હાઝર વહીં શાહ કને.
ફજરકો નગારા બજા જંગકા,
સફે બાંધી લશકરને મએદાંમેં જા.
ઉધરસે મોહમદ હનીફ હો સવાર,
મુકાબીલ હુવા બાંધ સફ બા કરાર.
વોહ થે ખાસ અસહાબકે જો જવાં,
મારે હુએં ઈરમકે બહોત પહેલવા.
અમીરકે તરફકા મરા કોઈ ન એક,
મરે ઉસ તરફકે હઝારો વલેક.
કીતે રોઝ તક હુએ રહી વહાંપે જંગ,
દેખા શાહ ઈરમને હો દીલમેં બતંગ.
કહા શાહ ઈરમ ફોજકો તબ પુકાર,
કરો મીલકે હમલા સભી એકબાર.
સો લશકરને હમલા કીઆ એકબાર,
બડા ગુલ મચા ઓર હુવા શોર શાર.
મોહમદ હનીફની પકડ હાથ તેગ,
લગે મારને ઉનકો હુએં બે દરેગ.

ચલે એક તરફ સે હુએ ઉમરે અલી,
લગે મારને ફોજ નાલીબ અલી.
ઝએતુન પાક દામનની અસવાર હો,
મારી જકે હએ ફોજ કુફ્ફારકો.
સટે તોડ ગરદન કઈ કાફરાં,
ઝમીં પર હુવા ખુન હએગા રવાં.
મચા જંગ વહાંપર હુએ ધમશાનકા,
સહાબોંકા લશકર રહા વાં ખડા.
હુવા આકે વારીદ હુએ જબ વકત શામ,
કીઆ દોનોં લશકર વહાંપર મુકામ.
જએસા શાહ ઈરમને કીઆ તબ શુમાર,
મરે મેરે લશકરકે પાંસઠ હઝાર.
અમીર તરફકા નાકોઈ એક મુવા,
મગર એક સહાલી સો ઝખમી હુવા.
ઓર ઝખમી હુવે ઈનકે કીતને જને,
હુએ ઠાર ઉસ દીનની કીતને જને.
કહા તબ વઝીરોંકો શાહે ઈરમ,
હો વોહ બાત જીસસે રહે કુછ શરમ.
વઝીરોંને બોલા હુએ સમજએ કર,
કે મારેંગે ઈનકો મકર ફંદ કર.
કે જીસ વકત સોવેંગે હો બેખબર,
દગાસે પડેંગે ઉન્હોંકે ઉપર.
પસંદ આઈ શાહે ઈરમકો યેહ બાત,
કરેં જાકે શબ ખુન હમ આજ રાત.
દગાસે અગર પેરા હો હમ સકે,
તો હુએ ખુબ નહીં તો ન કુછ કર સકે.

વોહ શબ ખુનકી સબ તયારી કીએ,
આધી રાત ઉઠકર સવારી કીએ.
મોહમદ હનીફકા તો લશકર તમામ,
વોહ જબ બેખબર સો રહે ઉસ મુકામ.
એકાએક વોહ લશકર ઉઠાગડબડા,
મુસલમાન સારે ઉઠે હડબડા.
કીતોંને ગએ ભુલ ઝીનો લગામ,
ગએ હએંગે લાગે જંગલકો તમામ.
કીતે ઉસ જંગલમેં ગુરેઝાં હુએ,
કીતે ઓંધે મુહ પડકે મરમર ગએ.
મોમદ હનીફ એક ખંદકમેં ગીરે,
લગી ચોટ તબ એક નઆરા કરે.
અલીકો દીઆ તબ તો હાતીફ નીદા,
ઉઠો યા અલી ઝુદ શેરે ખુદા.
મોહમદ હનીફપર કઠન વકત હુએ,
મીલો જાકે ઉનકો બહોત સખત હુએ.
ઉઠે શાહે મરદાં અલી શેર નર,
કીઆ ઝીન ઉસ આન ઘોડે ઉપર.
સવાર હો ઉમરકો હએ હમરા લીઆ,
નીકલકર મદીનેસે બાહેર ગઆ.
ઝમીંકી ફ઼ેશાતોંને ખીંચી તનાબ,
વહીં જાકે હએદર હએં પહોંચે શીતાબ.
મારે એક નાઅરા અલી ઝ઼ેદતર,
પડા રોબ ઉનકે દીલોંકે અંદર.
ઉછલકર ગીરા તખ્તસે શાહ ઈરમ,
જે કુલકુલને હએદરકે મારાકદમ.

સહાબોંને આવાઝ સુનકર અલી,
જમાઆ હોકે એક જ હુએ ખુશ દીલી.
મોહમદ હનીફકો ખંદકસે નીકાલ,
કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપે ડાલ.
વોહ ઝએનુનલી ઔર ઉમરે અલી,
મીલે આકે ઉસ વક્ત તાબીબ અલી.
ઈતનેમેં સુબ્હો આ હુવા આશકાર,
ખીંચે શાહ મરદાં અલી ઝુલફીકાર.
ઉઠા કરકે ફુલફુલ ખડે રનમેં જા,
મારે બહોત કુફ્ફાર બે ઈન્તીહા.
અમીરકે લેલશકરકે ઘોડે વ માલ,
હુએ જબકે શબ ખુનમેં પાએમાલ.
અવલ અપને અસહાબકો કર સહી,
મુસલ્લેહ હો ઘોડોંપે બએઠે સલી.
મીલા દેખ લશકર સો ઈસલામકા,
ડરા શાહ ઈરમ ઔર પરેશાં હુવા.
લાગા દોસો અસવારસે વોહ નીકલ,
મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા જે દીલ.
યહાં શાહદયાને ફતહકે બજએ,
હુએ દાખીલ કીલ્લેમેં જબ ફતહ પાએ.
કહા હએ અલીને ઉમરકે તઈં,
દેખો શાહ ઈરમકો તો જાકર કહીં.
ઉમર પએક જલદી વહાંસે ચલે,
જા રસતેમેં શાહે ઈરમસે મીલે.
જહાં શાહ ઈરમકે બીરાદર થે ચાર,
હરએક મુલક અપનેકા થા શાહેરવાર.

જો ઈમલાક આદી ઉન્હોંકા થા પીર,
ચલા શાહ ઈરમ ઉસ કને હો ફકીર.
પહોંચા ઉસકને બાગમેં હો તબાહ,
કહેલાયા ઉસે યું કે આયા હએ શાહ.
રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર,
બએઠે ઉસકે નઝદીકમેં જએકર.
તેબ શાહ ઈરમને વહાંસે સવાર,
કહે ઈમલાક આદીકો જ આશકાર.
કહે શાહ ઈરમ જે તુમ્હારા મુરીદ,
બુલાયા હએ તુઝકો જ શોકે મઝીદ.
જ અસવારને ઉસકો દીતી ખબર,
ચલા આયા ઈમલાક હએ ઝુદતર.
મીલે હએં અપસમેં બડે શોકસે,
હુઈ ગુફતોગો હએ બડે ઝોકસે.
કહા ભાઈ એહ કયા મુસીબત હુઈ?
ઈતી ફીજ ભારી કહાં ગુમ હુઈ!
દીયા તબ ઈરમને ઉસે યેહ જવાબ,
કે બેટીને મેરી કીયા મુલ્ક ખરાબ.
મુસલમાંપે જાકે મુસલમાં હુઈ,
વોહ અપને બુતોંસે ગુરેઝાં હુઈ.
બડે બુતકી ઉસકો ન આઈ શરમ,
બીગાડી હમારાભી સારા ધરમ.
ન કુલકી રખી ઈસને કુછ આબરૂ,
કરી મુલ્કકો વએરાં મુસલમાન હો.
મદીનેકે ભાઈ મેરેપર સીપાહ,
મુએં ભાગા હુવા મુલક મેરા તબાહ.

મઅે યેહ હાલમેં હોકે આયા યહાં,
વલેકીન ડીકાને નહીં મેરી જાં.
હોતા હઅે મેરા દીલ જહોતકલ ઉચલ,
મુજાદા કરે આકે ચાલી દંગલ.
તો ફીર ચાંસે મુજકો નીકાલના પડે,
કરેંગે કતલ મુજે મુકરરર ખડે.
કહાં બાપ ભાંકી હઅે ઉલફત ઉસે,
મુસલમાંકી સોહોબત હઅે હરદીન ઉસે.
અગર જાનતા ઉસકો અઅેસી બલા,
તો છુટપનમેં ઉસકા કાટતા ગલા.
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે સર કુ જલ,
મુસલમાંકા હોતા ન મુજપર દખલ.
વોહ ઈમલાક ઉસકો દીલાસે દીયા,
ગલેસે લગાકર શફકકત કીયા.
કહે ભાઈ મત કર ફીકર તુ ઈતાલ,
યહાં ઉસકો આનેકી કયા હઅે મજાલ.
ઉમરને કહા જહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઈરમકો સો તબ હાંકમાર.
કહાંતક તુ ભાગેગા શાહે ઈરમ?
તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા કયા કરું હઅે યેહ અઅેસી બલા,
દીયા પીછે મેરે ઈસીકો લગા.
તબ ઈમલાક બોલાકે જાને ન પાઅે,
પડા શોર પ્યાદે ઉમરપર જો આઅે.
લી દોડે પકડને હઅેં લોકાં સલી,
ઉમરને રખી સરમેં ટોપી તલી.

હો ગાએબ કીતોંકી સો પગડી ઉઠાએ,
ચલે વહાંસે મૌલા અલી પાસ આએ.
ગરજ હોકે શાહે ઈરમ તબ નીરાશ,
ગયા લાગકર ભાઈ આદીકે પાસ.
ઉમરને હકીકત કરી સબ બયાં,
અલીશાહે મરદાંકે આગે અયાં.
કે શાહે ઈરમ છોડ શહેરો દયાર,
ગઆ ઔર સરહદમેં હો બે કરાર.
હુએ ઉસકે બીરાદર વહાં યા અલી,
બડા ઝોરાવર હુએ સુનો મહબલી.
અલીને કહા તબ નકારા કરે,
જહાં લાગા ગયા હુએ ઉધરકો ચલો.
ફજરકો કીયા કુચ હુએ દર કરાર,
પહોં મુલક ઈમલાકકો શાહ સવાર.
વોહ શાહે ઈરમકોભી હમરાહ કર,
ખડા આકે મએદાનમેં સફ બાંધકર.
ઈધરસેભી લશકર નમુદાર હો,
ભી ઘોડેસે ઈમલાક અસવાર હો.
કહા આકે મએદાનમેં યું પુકાર,
કે ઝએતુંન આવે મેરે રૂબકાર.
હુએ ઝએતુન સુનકર અલીસે કહી,
અગર હો ઈજાઝત મએં લઉં અલી.
અલીને કહા તબ રસમ યેહ નહીં,
કે લડનેકો લેવેં હમ ઔરતકે તઈ.
કહી તબ યેહ મેરા બયા હુએ યેહ શાહ,
બહોત ફખરવર હુએ બડા ઈઝઝોજાહ.

બઝાં ઉસકો હુબેદર કીયા હુકમે અમ્મર,
મુકાબીલ હુઈ ઉસકે બ સુદતર.
સો એકબાર ઈસબોલી ઘોડા ઉડા,
આઈ ફૌજ આપણીસે સરકો ઉઠા.
ખબર સુનકે ઈમલાક તઈઆર હો,
વોહ મએદાનમેં આયા હમે અસવાર હો.
વોહ ઝએતુનકો દેખા બે એક બારગી,
લગા કહેને હુઈ હએ તુ કીસ સારકી.
ગુસ્સેસે લગા કહેને ઉસકો ઈતાબ,
કીઆ બાપકા મુલક ક્યું તુ ખરાબ.
બડે બુતકી આઈ ન તુઝકો શરમ,
ન ઉસકે ગઝબસે ડરી બે શોકમે.
તુ અપને બુઝુરૂગોંકી દી છોડ રીત,
ખુદાસે મુસલમાંકી લાઈ હમે પીત.
દગા કરકે હમસે ગઈ તુ વહાં,
બડા બુત તુઝે ખીંચે લાયા યહાં.
ગુનેહગાર હએ તુ ગુનેહગાર હએ,
બડે બુતકી તેરે ઉપર માર હએ.
મેરે હાથસે તુઝકો બચના મહાલ,
તુ એકવાર મેરે ગુરઝકા સંભાલ.
યેહ કહેકર લગાયા ગુરઝ સર ઉપર.
લીઆ વાર ઝએતુનને બર સીપર.
સો કમલાક આદી ગઝબનાક હો,
લગાયા ગુરઝ ઓર ચાલાક હો.
ઝરબ વોહ ભી ખાલી ગયા તબ મગર,
ન ઝએતુન વોહ ભી હુવા કારગર.

સીયુમ મરતબે જબ નીકાલા હુએ સએદ,
બડે જુતકો કર યાદ ખા દિલમેં હએદ.
ચલાયા હએ શમશીર અએતુનપર,
કે જું બરક ગીરતી હએ જા ચાંદપર.
ગઈ વોહ નીકલ ફીર ખાલી પડા,
વહાં દેખ હઅેરત અંદર હીં ખડા.
લગી કરને અએતુન તબ કારઝાર,
કરી જકે ઈમલાક પર એકવાર.
પકડ કર કમરબંદ ઝીનસે ઉઠાઈ,
ઉઠાકર ઉસીકો અલી પાસ લાઈ.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાન,
વગર નહીં તો મારું તુજે બેગુમાર.
કહા મરને ન કલમા કહું ઝીનહાર;
અગર મુજકો જાંસે તુ ડાલેગી માર.
ઉસી વક્ત અએતુન પટક બેદરેગ,
મારી ખીંચકર ઉસકે ગરદનપે તેગ.
જુદા હોગયા ઉસકે તનસેં હએ સર,
જહન્નમકો પહોંચા વોહ કાફર મગર.
દેખા શાહ ઈરમને જો લાઈ સુવા,
વહાંસે લી ઝુદી રવાના હુવા.
કહા અબતો મેરેપે આઈ બલા,
બીરાદર હુચમકે મુલકકો ચલા.
વોહ લશકરલી ઈમલાકકા તબ ડરા,
સલોંને સીદક લા હએ કલમા પડા.
જબે શાદ યાને ફતેહકે તમામ,
અલીને ઉસી જાહીઆ હએ મુકામ.

જુલાહર ઉમરકો કહે મુદતર,
કે શાહે ઈરમકી લે આઓ ખબર.
હુવા શાહ ઈરમકે હએ પીછે ઉમર,
પહેની સરપે ટોપી વહી મુદતર.
ઉમલી ચલે વહાંસે હો તેઝગામ,
મીલે શાહ ઈરમસે વોહ દરખુંદાકામ.
ચલા જાતા જલતા દોનોં અપને હાથ,
દેખે ક્યા કે હએ સાત અસવાર સાથ.
પહોંચા ભાઈકે વોહ શહેરકે કને,
ઉતરકર વોહ બએઠા ગુલીસતાંમને.
ભેજ ભાઈ અપનેકો વહાંસે ખબર,
કે આયા હએ શાહે ઈરમ ભાગકર.
વોહ ભાઈભી સુનતેહી દેખીભોકાલ,
હુવા આકે હાઝીર હએ બરકે મીસાલ.
કહા ભાઈ મુજહ બોલ સબ માજરા,
તેરેપર નીપર હાલ કએસા પડા.
કહા શાહ ઈરમ અપની બેટીકા દુખ,
કે બેટીને મેરા હએ ખોયા જો સુખ.
મુસલમાંકી ભાઈ મેરે પર ચડા,
લીયા મુલક મેરા ઉન્હોને છુડા.
વોહ ઈમલાક અપને ચચાકોભી માર,
કીસોકા મુલકભી કીઆ ઈન ઉજાડ.
વહાંસે અભી ભાગ આયાહું મએં,
દેકત તન અપનીકો લાયાહું મએં.
દીલાસે દે બોલા કે ભાઈ દીગાર,
જમઆકર તુ ખાતીર ન કર અબ બીચાર.

યહાં ઈસકી આનેકી તાકત કહાં,
તુ રખ હર તરેહ અપની ખાતરનીશાં.
ઈતેમેં ઉમરને લી ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઈરમકો ઉસે હાંક માર.
હોઆ શાહ ઈરમને કહા હાએ હા,
કે પીછે મેરે યેહ લગાદી બલા.
કહા શાહ ઈરમ તુજહકો ગએરત નહીં,
શરમ આબરૂ ઓર હુરમત નહીં.
કહા લાઈસે તબ વોહ શાહે ઈરમ,
કે લાઈ પીઆદા યેહ કરતા સીતમ.
કે જાતા જહાં મેં યેહ સુબ સાથ આ,
લગી મેરે પીછે હએ યેહ બદ બલા.
કહા ઈસકી પકડી ન જાવે કહીં,
રખી સરપે ટોપી ઉમરને વહીં.
હો ગાએબ ઉસીજાસે એક પલમેં,
દોડાદોડ કરતે વોહ સારે ગએ.
ઉમર અપની કરને લગે હએં વોહકાર,
કીસીકી લી પગડી કીસીકી કટાર.
ઉતારી કીસીકી કમરપરસે શાલ,
લીઆ છીન કીસસે ઝરીકા રૂમાલ.
ચલા વહાંસે જલદી આઆ શાહપાસ,
અલીસે લગા કરને આ ઈલતીમાસ.
ગયા શાહ ઈરમ અપને લાઈકને,
તસલ્લી દીલાસે દે રખ્ખા ઉને.
રફરફો કીએ કુચ હએ બુતુરાબ,
મુલકમેં ઉસીકે હએં પહોંચે શીતાબ.

લી શાહે ઈરમ અપને ભાઈકે સંગ,
સવાર હોકે આયા વહીં બેદીરંગ.
ઈધરસે ભી અસહાબે શાહે નજફ,
મુકાબીલ હુએ ઓર ખડે બાંધ સફ.
લગે હર તરફ કરને હરબે જવાં,
મુએ ઉસ તરફકે કઈ પહેલવાં.
ભાઈ શાહ ઈરમકા ગુસે હો ચલા,
આયા આપ રનમેં ઘોડે પર ચડા.
કહા ઓર કીસસે નહીં મેરા કાર,
આવે મેરે ઝએતુન વોહ નાબીકાર.
હુકમ લેકે ઝએતું ચચાપર ગઈ,
કહી ક્યું બુલાઆ તુ મુજહકો સહી.
કહા ઉસને ક્યું તુ મુસલમાં બુલાઈ?
પદરકો મુલકસે તું ક્યુંકર લગાઈ?
ચચા અપને ઈમલાકકો મારકર,
આઈ ચલકે અબ તુ મેરે સર ઉપર.
યેહ કહેકર કીઆ વાર ઝએતુન પર,
લીઆ વાર ઝએતુનને બર સીપર.
કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ,
ઉઠાઆ ઉસે અપને સરપર બહાલ.
કહી દીન અહમદકા કર તુ કુબુલ,
વગર નહીં તો ફેંકુંગી દર ખાકો ધુલ.
વોહ સુનકર કુબુલા મુસલમાં હુવા,
ખુશી હોકે કલમાં નબીકા કહા.
મીલાઈ અલી સુરતઝાસે લે આએ,
લી હએ દરને છાતીસે ઉસકો લગાએ.

લાગા શાહ ઈરમ વહાંસ જલદી શીતાબ,
સીયુમ લાઈકે મુલંકકો હો ખરાબ.
લીલશાકર હુવા ઉસકા આકરકે સબ,
મુરાલમાં હુવા ઔર દીએ દેરે તબ.
અલી શાહે મરદાન ખેમેમેં આએ,
ખબર કી કે શાહ ઈરમ નહીં દીખાએ?
ઉમરનેલી ઝુદીસે મારે કદમ,
દેખા ક્યા કે જાતા હુએ શાહે ઈરમ.
સીયુમ લાઈકે જ કીલ્લેકે બહાર,
ખબર કરને લેજ વહાંસે સવાર.
વોહ લાઈલ્લી સુનતેહી આકર મીલા,
કહા લાઈ ક્યા હુએ તેરે પર બલા?
કહી શાહ ઈરમને હકીકત તમામ,
કે ઝએતુનને સબ બીગાડા હુએ કામ.
કહા લાઈ અબ કુછ ન વસવાસ કર,
નીકાલ અપને દીલસે તુ ગમ ઔર ફીકર.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઈરમ હુએ ન તુઝકો શુમાર.
કહા અએ બીરાદર યેહ હુએ બદબલા,
લગા મેરે પીછે યેહી બરમલા.
કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઈસે,
યેહ પ્યાદા બડા શોખ મુન્હકો દીસે.
દોડે હરતરફસેં હજારોં સવાર,
રખી તરપે ટોપી ગયા છુપ અયાર.
લીએ સરકી દસતાર ફીરે લડે,
ઉમરને વોહ ઝંબીલમેં સબ લરે .

ચલા આયા દોડ વહીં શાહ પાસ,
અલી સુરતુઝાસે કીયા ઈલતમાસ.
કે શાહે ઈરમ અપને ભાઈ કને,
ગયા હએ રખા ઉસને અપને કને.
કીઆ કુચ હએદરને સુનકર ખબર,
પહોંચે ઉસકે જાકર મુલકકે અંદર.
ખબર સુનકે આયા હએ વોહલી નીકલ,
દોનોંકા અપસમેં મચા આ દંગલ.
દોનોં લશકરાં આકે મએદાનમેં,
ખડે આ રહે જંગકે ધ્યાનમેં.
ઈધરકે બહોત પહેલવાનાં ગીરે,
કીસ્સા મુખતસીર જંગકા હમ કરે.
તબ આખીર સીમુમ ભાઈ શાહે ઈરમ,
આયા આપ મએદાનમેં બેશરમ.
કહા આવે ઝએતું મેરે રૂબકાર,
કે લું ઉસ્સે દાવા મએં સબ એક બાર.
હુકમ લેકે ઝએતુન અસવાર હો,
હુઈ જા ચયાકે વહીં રૂબરો.
ગઝબ હો ચયાને કીયા ઉસપે વાર,
વોહ રદ કર દીઆ વાર પરવર દીગાર.
કમર બંદ પકડી ઉઠાઈ ઉસે,
જા કલમા નબીકા પડાઈ ઉસે.
મીલાઈ ઉસે લા અલીકેહી સાથ,
મુસલમાં હુવા અપને લશકર સંગાથ.
ભાગા શાહ ઈરમ ફીર રવાના હુવા,
ઉમરકી અલીકાલી ફેરમાં હુવા.

તુ જાકર ખબર લે કહાં શાહ ઈરમ,
ઉમરને વહાંસે બઢાએ કદમ.
મીલા જાકે શાહે ઈરમસે જહાલ,
દેખા હએ કે ગમગીન જાતા રજાલ.
આગે શાહ ઈરમ ઉસકે પીછે ઉમર.
પહોંચે જાકે દોનોં શાહેરકે અંદર.
બીરાદર ચહારૈમ કો લેજા પયામ,
કહા બોલ ઈસકો મેરા જા સલામ.
કે ભાઈ તુમ્હારા હએ આયા યહાં,
વોહ મીલને બુલાયા હએ તુજ્હકો યહાં.
સુના જબ બીરાદરને ઉસકી ખબર,
સવાર હોકે આયા વહીં જુદતર.
દોનોં ભાઈ મીલ ઝારો ગીરીયાં હુએ,
હુએ બાતસે દોનોં સીના બીરીઆં હુએ.
પુછા ભાઈ કએસી કહો બાત હએ?
તેરે સરપે કએસી હુઈ ઘાત હએ?
કહા તબ ઉસીકો વોહ શાહે ઈરમ,
કે બેટીને મેરે કીઆ યેહ કરમ.
વોહ સુનકર હકીકત હએ અએસા કહા,
દીલાસે દે ઉસકો અપસ કન રખા.
કહા ગરચે આવે મુસલમાં યહાં,
તો દખાવા હું ઉસસે સલી બેઝમાં.
ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા. વહાં,
હુવા સારે મજ્લીસ અંદર વોહઅયાં.
પુકારા ઉમરને કે શાહે ઈરમ,
તુજ્હે ભાગનેસે ન આતી શરમ.

કહા ભાઈ પ્યાદા યેહ તુફાન હુએ,
ન જાનું કે જીન હુએ કે ઈનસાન હુએ.
ભલા દેવ જીન્ન થા કે યેહ ભુત હુએ,
વયા કોઈ ફરીશતા યા અબદુત હુએ.
દેખા શાહ ઈરમકે બીરાદરને તબ,
કહા યેહ પીયાદા બડા બે અદબ.
ઘડી પલમેં ગાએબ હોજાતા હુએ યેહ,
પીછે અપની સુરત દીખાતા હુએ યેહ.
ઈસે જલ્દ પકડો કે જાને ન પાએ,
પકડનેકો ચોફેર હુએં ઉસકે આએ.
ઉમરને રખી સરપે ટોપી વહાં,
હુવા બસ વોહ ગાએબ વહાં નાગહાં.
ફીતોંકી લીઆ સરસે પગડી ઉતાર,
લીઆ ડાલ ઝંબીલ અંદર અયાર.
કહા આકે હઝરત કી ખીદમત મને,
ગયા શાહ ઈરમ અપને ભાઈ કને.
કહા યા અલી શાહ ઈરમ ભાગકર,
મીલા અપને ભાઈસે જાકર મગર.
ચલે કુચ કરકે હુએં હઝરત અલી,
પહોંચા જ વહાંપર વોહ હકકા વલી.
વોહ ભાઈભી સુનતેહી લે ફોજ સંગ,
હુવા રૂબરૂ આકે વોહ બેદીરંગ.
પહેલવાં ઉસીકા સો ઉસ આનમેં,
પુકારા ખડા રહેકે મએદાનમેં.
ગએ ઉસકે આગે હુએ ઘોડા ચલા,
મોહમદ હનીફ લે હુકમ સુરવુઝા.

મારે ખીંચ તલવાર ઉસકો બે હાથે,
રવાના કીઆ ઉસકો દીનદાર હાથે.
કઈ પહેલવાં ઉસકે મારે ગએ,
કીતે નામદારાં પછાડે ગએ.
પડી ઉસકે લશકરમેં હએબત વહીં,
ન લશકરસે આવે કોઈ લડનેકે તઈં.
બીરાદર હુવા જબકે ઉસકા સવાર,
કે શાહે ઈરમને કહા હએ પુકાર.
ગઝબ હોકે બોલા કરો વાર આએ,
તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
અમીરને કહે હમ ન મારેં અવલ,
કે જબતક ન મારે હમારેકો ચલ.
અવલ વાર કર તુ હમારે ઉપર,
બઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર.
મારી તેગ ઉસને વહીં ઝુદતર,
અમીરને લીઆ હએ સીપરકે ઉપર.
કમરબંદ પકડ ઉસકા નઅરા દીઆ,
ઘોડે પરસે ઉસકો ઉઠાકર લીઆ.
કહા ગર તુ હોવે મુસલમાન આજ,
તો દેવે તુઝે તેરા યેહ તખ્તો તાજ.
ભલા હએ જો માને તુ મેરા હરફ,
વગર નહીં તો હોતા હએ અબ તુ તલફ.
કહા ઉસને કલમાં બચી ઉસકી જાં,
મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
દેખા શાહ ઈરમ ભાઈકો દીનદાર,
કીઆ કસદ દીલમેં વહાંસે ફરાર.

અલી શાહે મરદાંની તજવીઝ કર,
કે લાગેગા શાહે ઈરમ અબ મગર.
ફીરના એક ફુલ ફુલકે નાઝકીક ના,
કહા શાહ ઈરમ અબ તુ લાગેગા કયા.
બતા અબ ફીરાવેગા તુ કહાં તલક,
ફીરાઆ બહોત હમકો મુલકો મુલક.
અગર મરદુમીકા હએ રખતા નશાં,
તો હો બીચ મએદાંકે ગરદન કશાં.
વોહ શાહે ઈરમ સુનકે ગએરત પકડ,
મુકાબીલ અલીકે હુવા જુદતર.
કીઆ ખેંચ તલવારકા વાર વોહ,
કીઆ રદ અલીને સીપરપર હએ દો.
ઉઠાકર મુઅલ્લક ઉસે ઝીનસે,
કહા ઉસકુ સમજહા હરઆઈનસે.
ને કલમા કહે તો બચે તેરી જાન,
વગર નહીં તો મારૂં તુજ્હે બેગુમાન.
દેખા શાહ ઈરમ વકત આયા હએ તંગ,
લડું ઔર કરૂં કીસ તરે ઈનસે જંગ.
ન લશકર રહા નહીં બીરાદર રહે,
નહીં ખેશ અકરબ બાગાને રહે.
કીધર જાઉં અબ મએં કીસીસે નઝીક,
બુરે વકતકો કોન હોગા શરીક.
મુસલમાન હોને બગેર નહીં પનાહ,
બુતોંને મુજ્હે અબ કીઆ હએ તબાહ.
ન આયા બુતોંસે મદદ હએ કોઈ,
મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઈ.

જડા બુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે,
બડે બુતપે લઆનત ખુદાકી પડે.
બડે બુતપે લઆનત હઝારાં હઝાર,
બડા બુત હએ મલ ઉન ઔર નાબકાર.
બડે બુતપે લાઉં ન ઈમાનકો,
હએ ગુસ્સા બહોતસા મુસલમાનકો.
બડા બુત હકીકતમેં હૈ દરસે પલીદ,
કુફરમેં બહોતહી હએ કાફર શદીદ.
યેહ કહે કરકે લાયાં હએ દીલમેં યકીન,
વોહ પડ કરકે કલમાં હુવા પાક દીન.
સીદકસે મુસલમાં હુવા શાહ ઈરમ,
અલી મુરતુઝાને કીઆ તબ કરમ.
ઉતારે ઝમીંપર લગાયા ગલે,
કહે હએ તુલાહી હમારા વલે.
મોહમદ હનીફકો બુલાયા વહાં,
લી લાઈઓંકો ઉનકે બુલાકર વહાં.
લી લશકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર,
દીઆ રાજ ઉસકો બહોત માનકર.
ચલે તખ્તપે બીઠલા ઉસે મુત્તરાબ,
હુએ લાઈકે મુલક અંદર શીતાબ.
તખ્તપર બીઠાઆ હુકમ લાઈકો,
હવાલે ઉસીકે કી ઉસ જઅેકો.
કુજ ઈમલાક આદીકે આસુલકકો,
દીઆ રાજ ઉસકાલી ઉસ મરદકો.
અલી મુરતુઝા ઓર શાહે ઈરમ,
ચલે કુચ દર કુચ શાહ હો ખુરરમ

ઝએતુન પાક દામનકો લે એક બાર,
પીદર પાસ આએ હુએં હમેદર કરાર.
કહે બેટી તેરી યેહે ઝએતુન નામ,
યેહ હએ પાક દામન અલીતક તમામ.
ઈજાઝત અગર હોતી મનકો ધરેં,
મોહમદ હનીફ સાથ શાદી કરેં.
ખુદા તુજસે રાઝી ખુદાકા રસુલ,
તેરા દીન ઈમાન સબ હો કબુલ.
સુના શાહ ઈરમ દીલ લે રાઝી હુવા,
વોહ શાદીકી સબ કારસાઝી કીયા.
ઈધરસે અલી સાહેબે ઝુલફીકાર,
સરંજામે શાદી કીઆ સબ તયાર.
મોહમદ હનીફકા જો શાદીકા કાજ,
લગે હોને બાજે જનંતરકે બાજ.
નીકા બાંધકર તખ્ત ઝુલવા દીઆ,
ફુલે ઓર ફુલ હનકી અંદર બીછા.
દીઆ શાહ ઈરમને બહોત માલોઝર,
દહેજમે દીઆ માલ બહોત સા મગર.
દીએ ફીર કઈ બાંદીઆં ઔર ગુલામ,
ચલે લેકે દુલહન ખુશીસે તમાંમ.
મોહમદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ,
બર આઈ નેહાયત હુએ દીલમેં શાદ.
ઝએતુન પાક દામન શુકર કર અદા,
કીઆ હકતઆલાને હાજત રવાં.
યારોં યાર છુટે તલી બંદસે,
મીલે મુરતુઝાસે યેહ આનંદ સે.

બઝ્ડા મુરતુઝા મૌલ બ શાહે ઉમમ,
વીદા હો મદીનેકા કીતે અઝમ.
વોહ મનઝીલ બમનઝીલ ચલે કુચકર,
મદીનેમેં પહોંચે અલી શેર નર.
ઝીયારતકો અહમદકે રોઝે મને,
લગે જાને અસહાબ સારે જને.
કીએ દીલ તસદ્દુક અલીએ મુરતુઝા,
ઝીયારત કીએ રોઝએ મુસતફા.
ગુલામોકો ઝર દે તસદ્દુક કીએ,
હઝારો ફકીરોંકો ખાના દીએ.
નીકલકર વહાંસે ગએ ઘર મને,
કે મીલનેકો આયા હનીફા હને.
બીબીને દે ઉનકો ગલેસે લગાઈ,
કરી શુકર હક ઔર ઉન્હોંકો બિઠાઈ.
વીદાય હો અસહાબ ગએ અપને ઘર,
સલામુન અલયકુમ કીએ સરબસર.
નકારા બજાએ મદીને મને,
મીઠાઈ દીએ બાંટ હએ સબ મને.
હુવે બહોત ખુર્રમ હએ હઝરત અલી,
જહાંકો સરાસર ખુશહાલી ચલી.
કીયા કીસ્સા શાહે હનીફકા તમામ,
મોહમદ નબીપર દરૂદો સલામ.

તમામ હુવા કીસ્સા મહમદ હનીફકા.